

Torsdag den 28. november 2013 (D)

1

25. møde

Torsdag den 28. november 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Godkendelsesordning for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 22.10.2013. Betænkning 21.11.2013. 2. behandling 26.11.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af fusionsskatteloven, selskabsskatteloven, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love. (Skattefri omstrukturering med deltagelse af selskaber hjemmehørende i EØS-lande, skattefri sammenlægning af vandforsyninger og nedslag for ejendomsværdiskatten m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013. 2. behandling 26.11.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om statsborgerskabsprøve.
Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven og forskellige andre love. (Årsrapporter på engelsk, regler om den kønsmæssige sammensætning af ledelsen og redegørelse for samfundsansvar).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).
(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Mulighed for ændring af afstemningssted for vælgere med handicap eller nedsat førlighed).
Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 13.11.2013).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v. og indførelse af betinget objektivi ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser).
Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 14.11.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet).
Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 20.11.2013).

8) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om børn med astma m.v.
Af Jane Heitmann (V) m.fl.
(Anmeldelse 02.10.2013. Fremme 08.10.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 87 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Ligestilling mellem psykiatriske og somatiske patienter i forhold til ret til frit sygehusvalg, ret til hurtig udredning i sygehusvæsenet og differentieret ret til udvidet frit sygehusvalg m.v.)).

Fødevareministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 88 (Forslag til lov om ændring af lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte. (Forbud mod fiksering i løbe- og kontrolafdelingen m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Lovforslag nr. L 89 (Forslag til lov om ændring af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og lov om finansiel virksomhed. (Regulering af refinansieringsrisiko for realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer m.v.)).

Titlerne på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 10:01

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Godkendelsesordning for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 22.10.2013. Betænkning 21.11.2013. 2. behandling 26.11.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ses ikke at være tilfældet.

Kl. 10:00

Afstemning

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi starter afstemningen nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget [og vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af fusionsskatteloven, selskabsskatteloven, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love. (Skattefri omstrukturering med deltagelse af selskaber hjemmehørende i EØS-lande, skattefri sammenlægning af vandforsyninger og nedslag for ejendomsværdiskatten m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013. 2. behandling 26.11.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:01

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ses ikke at være tilfældet.

Afstemning

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi går til afstemning. Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen nu.

For stemte 86 (V, S, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 21 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget [og vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om statsborgerskabsprøve.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

Kl. 10:02

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ses ikke at være tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelser, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven og forskellige andre love. (Årsrapporter på engelsk, regler om den kønsmæssige sammensætning af ledelsen og redegørelse for samfundsansvar).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

Kl. 10:02

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-7, tiltrådt af et flertal (V, S, DF, RV, SF, LA og KF)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Mulighed for ændring af afstemningssted for vælgere med handicap eller nedsat førlighed).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 13.11.2013).

Kl. 10:03

lighed må naturligvis ikke betyde, at man er hindret i at afgive sin stemme. Demokrati er ikke statisk, men det skal udvikle sig.

Ved kommunalvalget var der meget stor succes med alternative stemmesteder, som f.eks. på McDonald's, og de nye afstemningssteder resulterede i rekordmange brevstemmer samt en markant større valgdeltagelse end det, man har set ved foregående kommunalvalg. Med disse erfaringer i mente er det oplagt, at vi også gør det lettere for personer med handicap og nedsat førlighed at afgive deres stemme og deltage i demokratiet. Målet må naturligvis være, at så mange som muligt stemmer, og det kan vi jo sikre et skridt på vejen med dette lovforslag. Venstre er af den opfattelse, at lovforslaget gør en reel forskel, og vi ser frem til, at muligheden, som hjemles i det her forslag, kan tages i brug ved forårets valg til Europa-Parlamentet.

Så Venstre støtter lovforslaget, og vi vil gerne samtidig kvittere for ministerens opfølgning på Folketingets Kommunaludvalgs beretning til B 74 fra det forgangne folketingsår om øget tilgængelighed i forbindelse med deltagelse i demokratiet.

Kl. 10:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen J. Klint, Socialdemokraterne.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg er godt nok ikke medlem af det stående udvalg, altså Kommunaludvalget, men jeg har fået lov til at få æren af at være ordfører på L 68, som handler om tilgængelighed på valgstederne for vælgere med handicap. Og det er jeg meget glad for, for jeg stod for nogle år siden i spidsen for et nordisk projekt, der hed »Demokrati for alle«, som netop forsøgte at screene, hvor gode vi er som demokrater, om vi kun er gode demokrater for de bedst fungerende i landene, eller om vi er gode demokrater for alle vælgere og for alle mennesker. Der screenede vi faktisk også Folketingets tilgængelighed, og visse ting er blevet rettet siden, så det er rigtig godt, at der en gang imellem er sådan nogle tværgående initiativer. Vi lærte en del af, hvordan man gør i Norge, hvor der er meget mere tilgængelighed, og hvor der er meget mere inklusionstanke i, at man skal nå alle mennesker.

I Danmark har vi også nogle bygningsregulativer, der også siger noget om nye bygninger og tilgængelighed. Det kan godt halte lidt med at få dem efterlevet rundtomkring, og det kan også godt halte lidt med at få efterlevet, at man også i forbindelse med offentlige bygninger skal tilpasse dem sådan, at mennesker med forhindringer på grund af fysiske forhold eller andre handicap også skal kunne komme ind i de offentlige bygninger. Jeg vil også i forlængelse af det, Venstres ordfører har sagt – der er jo ingen grund til at gentage en anden ordfører – supplerende sige, at netop når man har hemmelige afstemninger i Danmark, er det også meget vigtigt, at de alternative steder, man som vælger med handicap kan stemme, også opfylder krav til diskretion. For vi har jo hemmelig afstemning, og vi er også anonyme, vi må ikke fortælle, hvem der kommer hen at stemme, men skal man have et stort setup, fordi man har et handicap, er det jo ikke specielt anonymt, at man kommer hen og stemmer. Så jeg synes, vi skal følge den her lovgivning godt på plads og sige, at det er rigtig fint, at vi nu får nogle muligheder, og at det er rigtig fint, at kommunerne skal annoncere, hvor der er stemmesteder, der er mere tilgængelige end andre, men jeg synes også, vi skal have den etiske dimension med.

Så har jeg også noteret mig, at Dansk Handicap Forbund også peger lidt på, at der kan være lidt ekstra med transportudgifter, fordi man skal køre lidt længere end bare lige hen om hjørnet, og at der også kan være noget i forhold til mennesker, som er personlig umyndiggjort. I forhold til det sidste er det sådan set en grundlovsændring,

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:03

Kl. 10:04

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for ordet. Det lovforslag, vi i dag behandler, handler om, at vælgere med handicap eller med nedsat førlighed får mulighed for efter ansøgning at blive overført til et andet afstemningssted end det, de er tilknyttet i henhold til valglisten. Det nye afstemningssted skal ved folketingsvalg ligge i samme opstillingskreds i kommunen og skal ved folkeafstemninger, europaparlamentsvalg, kommunale og regionale valg ligge i kommunen. Ændringen af afstemningsstedet skal være begrundet i vælgerens handicap eller nedsatte førlighed.

Det kan måske lyde som en meget beskeden ændring af lovgivningen, men det kan faktisk have ganske stor betydning i forhold til, at det er sådan, at der på visse valgsteder er meget vanskelig tilgængelighed for handicappede. Det skyldes, at en del af de valgsteder, der benyttes, ikke har handicapvenlige adgangsforhold. Det har man indtil videre rådet bod på, ved at det har været muligt at afgive sin stemme uden for valgstedet, f.eks. i ens egen bil. Med lovforslaget bliver det betydelig lettere for en vælger med handicap eller nedsat førlighed at få mulighed for at afgive sin stemme på samme måde som alle andre vælgere, og det ligger i øvrigt i god tråd med FN's handicapkonvention, som Danmark jo også har underskrevet. Så det er glædeligt, at vi med dette lovforslag lever op til FN's konvention og anbefalinger på det her område.

Ved det seneste kommunalvalg har der været meget fokus på at højne valgdeltagelsen, samt at forskellige grupper benytter muligheden for at stemme. Om det massive fokus har båret frugt, er indtil videre uklart, men L 68 rummer konkrete forbedringer for gruppen af handicappede vælgere.

Det er vigtigt – det er i hvert fald vores opfattelse i Venstre – at alle har mulighed for at deltage i valghandlingen, og begrænset før-

der skal til, hvis alle mennesker, også mennesker, der er personlig umyndiggjort, skulle have en stemmeret, så det kan vi ikke gøre noget ved. Så vi er tilbage til den der fysiske tilgængelighed til afstemningsstederne, men lad os også opfordre til, at de kommunalpolitikere, der skal implementere loven her, også tænker de etiske og de kulturelle forhold ind, for ellers bliver det ikke demokrati for alle, og det synes jeg stadig væk er et godt slogan, altså at vi skal have demokrati for alle.

Kl. 10:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Morten Marinus for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti kan også støtte det her lovforslag om at give handicappede og personer med nedsat førlighed mulighed for at skifte valgsted inden for kommunen. Det er en god ting, hvis det kan højne valgdeltagelsen for den her gruppe borgere, men det må samtidig heller ikke blive nogen sovepude for kommunerne, forstået på den måde, at kommunerne ikke skal kunne lulle sig i søvn med henvisning til, at man har et valgsted, der er handicapvenligt, og som lever op til alle forskrifter, og så nedprioritere de andre valgsteder. Det må altså ikke blive nogen sovepude for kommunerne, men vi synes, det er en god idé, at man kan henvise til et andet sted, hvis der er et sted, der rent bygningsmæssigt ikke har mulighed for at blive så handicapvenligt, som det bør være, og at man så kan bruge den her mulighed.

Samtidig har vi set, at der er kommet nogle høringsvar, som også stikker lidt uden for det her lovforslag. Vi har bl.a. hørt fra de synshandicappede, at de stadig væk synes, at det er et problem for dem, at de, ud over at de må vælge at tage en egen ledsager med ind i stemmeboksen, også skal have en valgtillforordnet med ind. De mener ikke, at det er rimeligt, når de nu har fuld tillid til, at det er deres egen ægtefælle eller f.eks. barn, der går med ind i stemmeboksen. De føler sig overvåget og føler ikke, at det er i orden, at de offentligt over for en valgtillforordnet giver til kende, hvem de ønsker at stemme på.

Jeg synes faktisk, det er en problemstilling, vi bør lytte til. Det kan godt være, at vi skal se på, om det ikke er nok, at det, når man er synshandicappet, er ens nærmeste, der går med ind i stemmeboksen. Jeg er helt med på, at der kan være andre situationer, hvor det er nødvendigt, at man også har en valgtillforordnet med, men her har vi altså at gøre med en gruppe borgere, som i flere omgange via høringsvar har rettet henvendelse til Folketinget om, at den her problemstilling faktisk er noget, som ligger dem meget på sinde, og som faktisk er et problem for, at de kan afgive deres stemme anonymt. Det vil de nemlig gerne gøre.

Men alt i alt støtter Dansk Folkeparti altså det her lovforslag. Vi håber, at det kan være med til, at flere handicappede kommer hen og stemmer. Vi får i hvert fald mulighed for at afprøve det, og så må vi se, om det ikke bliver en succes. Det håber vi i hvert fald.

Kl. 10:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er vigtigt, at alle mennesker i Danmark har mulighed for at stemme og også har mulighed for at komme nemt til et valghand-

lingssted. Derfor er det lovforslag, vi behandler i dag, et rigtig fint forslag, som sikrer, at handicappede og mennesker med nedsat førlighed får mulighed for at vælge et andet afstemningssted end det, de er tilknyttet i henhold til valglisten. De kan i fremtiden vælge det afstemningssted i kommunen – og der er flere at vælge mellem – som er tilgængelig for handicappede. Man kan i fremtiden ansøge om at få lov til at afgive sin stemme der.

Det er et rigtig godt forslag. Det er ikke et stort bureaukratisk lovforslag, vi her skal vedtage. Det er et lovforslag, som kommunerne meget nemt kan handle på, samtidig med at det i praksis gør en forskel for mennesker med nedsat førlighed. Derfor kan Radikale Venstre til fulde bakke op om lovforslaget.

Kl. 10:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mere end hver tiende dansker lever i dag med et handicap eller et længerevarende helbredsproblem, der begrænser deres muligheder for at deltage i demokratiske processer på lige fod med andre mennesker. Selv om lovforslaget her langt fra løser alle tilgængelighedsudfordringer for personer med handicap, vil ændringen dog være et skridt på vejen mod ligestilling af mennesker med funktionsnedsættelse.

SF støtter derfor naturligvis lovforslaget, der vil gøre det muligt for vælgere med handicap eller nedsat førlighed at stemme fra et andet og mere tilgængeligt afstemningssted end det, de første gang er blevet henvist til.

Jeg vil selvfølgelig gerne benytte lejligheden til at understrege, at der fortsat eksisterer en række uhensigtsmæssige omstændigheder, der afskærer borgere med funktionsnedsættelse fra at deltage i demokratiske processer, og i Danmark skal vi fortsat gøre alt, hvad vi kan, for at ratificere FN's handicapkonvention, da det er et grundlæggende vilkår for ethvert velfungerende demokrati, at alle mennesker har lige muligheder og rettigheder. SF støtter forslaget.

Kl. 10:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Enhedslisten støtter også det her lovforslag, men egentlig er det jo sådan lidt en falliterklæring, fordi det naturlige krav jo må være, at alle afstemningssteder er tilgængelige for mennesker med handicap. Det er jo et krav, vi stiller til nybyggeri, til offentlige institutioner osv., så hvorfor ligesom give lidt køb på det og sige, at så må de mennesker med handicap jo vælge et afstemningssted, der er tilgængeligt.

Det halter jo lidt, men jeg kan godt høre på de forskellige udmeldinger, at det så er så langt, vi kan komme nu, og derfor støtter Enhedslisten selvfølgelig også det her forslag, som er en klar forbedring, men jeg bakker også op om de bemærkninger, der kom fra Dansk Folkepartis ordfører og fra Socialdemokraternes ordfører. Specielt når det var en socialdemokratisk ordfører, der kom med nogle gode synspunkter, som vi burde arbejde videre med i forbindelse med det her, er jeg spændt på at høre, hvad ministeren siger til de kommentarer, der kom fra Dansk Folkeparti og fra Socialdemokraterne, og også de indvendinger og forslag til forbedringer, der lig-

ger fra handicaporganisationerne, fordi så vil Enhedslisten da være meget villig til, at vi i det videre arbejde med det her lovforslag prøver at forbedre det yderligere. Det skal selvfølgelig ikke afholde os fra at stemme for det, hvis ikke vi kan komme igennem med det, men vi skal jo altid prøve, om vi kan gøre tingene bare lidt bedre. Tak.

Kl. 10:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra De Konservative.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget. Vi synes, at det er helt rigtigt, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at flest mulige deltager i vores valg. Vi synes, at det er helt rigtigt, at man kommer dem i møde, der har vanskeligt ved at deltage, og der ved vi, at personer, der er handicappede eller på anden måde har nedsat førlighed, har svært ved at komme ind i valgstederne under normale vilkår. Det bliver imødekommet, at der bliver særlige forhold for dem, sådan at alle kan deltage, og det bakker vi selvfølgelig op om.

Det her er et udmærket supplement til, at man i dag kan vognstemme, altså køre ned til afstemningsstedet og så blive hjulpet af folk på valgbehandlingsstedet til at afgive sin stemme. Vi giver også en hjælpende hånd til dem, som vil brevstemme, og vi synes, at vi på alle måder skal række hånden ud og forsøge at gøre det nemt og enkelt at stemme og selvfølgelig også for personer med et handicap, eller som er gangbesværede eller på anden måde har nedsat førlighed. Så fuld opbakning fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige mange tak til ordførerne for den positive modtagelse og de, synes jeg, meget konstruktive bemærkninger, som er faldet i forbindelse med forslaget. For det er jo ikke sådan en prangende løsning, det er en praktisk tilgang, fordi det jo er sådan, at det endnu ikke er alle en kommunes afstemningssteder, der med sikkerhed er tilgængelige for mennesker med et handicap. Og indtil det måtte være sådan, er det, synes jeg, en vigtig opgave at give folk de bedste mulige adgangsforhold for at kunne stemme på en ligeværdig måde.

Det er, som den konservative ordfører jo netop nævnte, muligt at vognstemme uden for et afstemningssted. Det er muligt at brevstemme, f.eks. på borgerservice eller nogle af de andre steder, som vi har forsøgt os med i forbindelse med kommunal- og regionsrådsvalget, men det er nu engang, synes jeg, stadig væk det bedste at kunne være i afstemningslokalet og komme ind bag forhænget ligesom alle andre borgere. Derfor synes jeg, det er et vigtigt forslag, som vi har her i dag, selv om det jo ikke er verdens største forslag.

Forslaget fritager ikke kommunerne for at fortsætte indsatsen med at gøre afstemningsstederne tilgængelige for mennesker med handicap. Jeg synes, det er meget vigtigt at slå fast, at det her ikke er sådan en permanent nødløsning, og så må vi bare køre med det. Den forpligtelse, der ligger hos kommunerne til hen ad vejen og i takt med de investeringer, de foretager i øvrigt, at sørge for tilgængelighed, ændres ikke med det her forslag. Det løser heller ikke alle tilgængelighedsproblemer for mennesker med handicap, det tror jeg er

åbenlyst, for der er mange forskellige handicap, som borgere må bære. Men det er et skridt i den rigtige retning.

Vi vender naturligvis meget gerne tilbage med svar på de spørgsmål, som er rejst under behandlingen her, men vender jo også tilbage til hele spørgsmålet i forlængelse af den beretning, som Venstres ordfører nævnte i sin ordførertale, ligesom vi naturligvis vil evaluere hele kommunal- og regionsrådsvalget for at se, om vi med afsæt i erfaringer derfra kan gøre vores demokrati stadig mere åbent og stadig mere tilgængeligt for alle borgere, uanset om det er et fysisk handicap, eller det er en kulturel eller en social situation, der afholder den enkelte fra at deltage fuldt og helt i vores demokrati.

Jeg ser meget frem til den diskussion med Folketingets partier, og jeg synes, den positive modtagelse, som det her lovforslag har fået, lover godt for en konstruktiv debat, også om andre ting, som vi kan gøre i forlængelse af de erfaringer, vi har fået ved kommunal- og regionsrådsvalget.

Kl. 10:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til økonomi- og indenrigsministeren. Og så er hr. Ole Birk Olesen dukket op i Folketingssalen, og han vil gerne have lov til også at ytre sig om denne sag.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Så vil jeg bare gøre det helt kort. Jeg missede det her, jeg troede ikke, behandlingen ville gå så hurtigt, men vi støtter lovforslaget.

Kl. 10:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v. og indførelse af betinget objektivi ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 14.11.2013).

Kl. 10:21

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Der er to dele af det her lovforslag, som vi behandler. Den ene del handler om, at justitsministeren lægger op til at fordoble bødestraffen, hvis man kører for stærkt ved vejarbejde, og der lægges op til at sænke grænsen for, hvornår man får en betinget frakendelse af ens kørekort, hvis man kører for stærkt ved vejarbejde, fra i dag en

fartoverskridelse på 60 pct. til en fartoverskridelse på kun 40 pct. Og i Venstre ønsker vi at bekæmpe for hurtigtgående trafik ved vejarbejde, for det fører til dødsfald, det fører til, at folk, der er ansat ved vejarbejde, kommer til skade i trafikken, så der deler vi justitsministerens bekymring for den her gruppe, og vi bliver nødt til at sikre deres sikkerhed. Men vi ser store problemer i det forslag, der ligger. Man kan diskutere, om bøderne bliver så store, om der er sammenhæng med andre bøder for lignende forseelser, og i den forbindelse er der den her meget, meget ulykkelige sag fra Sindal, hvor en mand, der fører en bil med al for høj fart, kommer til at køre ind i en, der kommer ud fra en sidevej, og det fører til adskillige dødsfald. Den pågældende person blev idømt 20 dagbøder af 500 kr., altså 10.000 kr. i bøde. Den samme størrelse bøde vil man i nogle tilfælde få i det, justitsministeren lægger op til, og der er spørgsmålet, om der er sammenhæng i det. Noget andet handler om, om de her skærpede regler skal gælde, når der ikke reelt er nogen på arbejde, og om, at vi også skal sikre os, at der er en ordentlig skiltning. De ting vil vi forfølge i udvalgsarbejdet, og det er forudsætningen for, at vi kan stemme for den del af lovforslaget.

Den anden del af lovforslaget handler om objektivt ejeransvar eller betinget objektivt ejeransvar, og det handler kort sagt om, at det kommer til at være ejeren af bilen og ikke nødvendigvis føreren, der får ansvaret for bøden, det er der, bøden bliver sendt hen, og hvis ejeren af bilen ikke kan få en anden til over for politiet at erkende, at man kørte bilen, er det altså ejeren, der bliver gjort ansvarlig – altså et objektivt ejeransvar. Det er vi i Venstre meget imod. Vi ønsker at holde fast ved det princip, der handler om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist – et grundprincip i enhver retsstat. Det er et princip, man går på kompromis med med det forslag, der ligger her. For, som man også kan se af lovforslaget, er det i de ca. 45 pct. af de tilfælde, hvor man får en automatisk trafikbøde ved en fotovogn – det er de fotovogne, der nu kommer fire gange så mange af – ikke ejeren af bilen, der rent faktisk også er føreren, og med det, justitsministeren lægger op til, vil det af hensyn til effektivitet ved politiet være sådan, at bøden bare vil blive sendt til ejeren af bilen, og så er det så op til ejeren af bilen at løfte bevisbyrden, altså at det ikke var ham eller hende, der førte bilen, men en helt anden, der så skal erkende det over for myndighederne. I et retssamfund synes vi det er en meget farlig vej at gå. Det svarer lidt til, at man siger, at hvis du ejer en computer og den computer bliver brugt til hacking, se på børneporno eller andre ulovlige ting, er det ejeren af computeren, der må være ansvarlig, og så må ejeren af computeren løfte bevisbyrden og bevise, at der var andre, der brugte computeren. Det er altså et meget farligt skred. Jeg vil sætte det på spidsen og sige, at det, justitsministeren lægger op til her, er samlebandjustitsmord, for der vil være rigtig, rigtig mange mennesker, som ville finde sig i at skulle betale en bøde for en forseelse, som de ikke har gjort sig skyldige i, men de vil skulle betale, fordi de ejer den pågældende bil.

Jeg må også sige, at det er sjældent, at jeg oplever høringsvar, der er så kritiske. Der er endda et høringsvar, jeg tror, det er fra Østre Landsret, som jo normalt ikke blander sig i den lovgivning, vi laver – de fortolker den og dømmer efterfølgende – men de advarer kraftigt imod det her objektive ejeransvar, som justitsministeren lægger op til. Vi må på den ene side selvfølgelig sikre effektive arbejdsbetingelser for politiet, at de bruger deres ressourcer rigtigt, men på den anden side står altså retssikkerheden for den enkelte, og det undrer mig meget, at man kan finde balance mellem de to ting i det her lovforslag. For det, politiet vinder på det her i effektiviseringer, det bliver lettere for dem at udstede de her bøder og kradse dem ind, er ganske lidt i forhold til det retssikkerhedsmæssige kompromis, som justitsministeren lægger op til at indgå. Og i Venstre har vi det sådan, at vi ønsker at stå på borgernes side, vi ønsker også at sikre retssikkerhed, også for folk, der kører for stærkt, og vi ønsker i hvert fald at sikre, at det er dem, der rent faktisk begår en kriminell handling,

som også bliver stillet til ansvar for den kriminelle handling. Man skal ikke kriminalisere det at have en bil, og det lægger lovforslaget nærmest op til. Så vi er indædt imod den del, der handler om et betinget objektivt ejeransvar, men vi kan se nogle positive ting i det, der handler om større bøder ved en hastighedsoverskridelse i forbindelse med vejarbejde. Men som udgangspunkt er vi imod lovforslaget.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:26

Henning Hyllested (EL):

Jeg kan forstå, at ordføreren nærmest er principiel modstander af objektivt ansvar. Anerkender ordføreren ikke, at det begreb trods alt findes rundtomkring i vores lovgivning. Jeg mener, at når en chauffør hos en vognmand overtræder forskellige regler på landevejen, bliver vognmanden jo også idømt en bøde, og at hvis en ansat hos en restauratør udskænker spiritus til mindreårige, bliver restauratøren jo rent faktisk også dømt. Sådan er der jo flere forskellige eksempler. Det er jo ikke et ukendt begreb, man anvender her, så hvorfor den nærmest principielle modstand og snak om – hvad var det – massejustitsmord eller sådan noget i den stil?

Kl. 10:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Karsten Lauritzen (V):

Venstre har været meget betænkelig ved og også været imod det på en række områder; bl.a. på erhvervsområdet har man lavet det her objektive ansvar, og der er jo forskel på de krav, man stiller til en virksomhed, og de krav, man stiller til en privatperson; der er også forskel på den retssikkerhed, en virksomhed har, og den retssikkerhed, en privatperson har.

Jeg synes egentlig, det er ganske afslørende, at Justitsministeriet må helt til Belgien eller Holland for at finde et land, der har det, man lægger op til her. Det er ikke noget, vi har i de nordiske lande i forhold til privatpersoner, altså, det er ikke noget, man har i Norge, det er ikke noget, man har i Sverige, det er ikke noget man har i Finland.

Jeg må sige, at jeg sådan set er rystet over, at Enhedslisten, der gang på gang bryster sig af at kæmpe for retssikkerheden, vælger at give køb på den på et område som det her. Jeg må sige, at jeg er skuffet over Enhedslistens indsats i forhold til det her med det objektive ansvar, for det er et nybrud inden for det privatretlige område.

Kl. 10:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:28

Henning Hyllested (EL):

Jeg går ud fra, at ordføreren anerkender, at der i forvejen ifølge færdselslovens § 65 er en oplysningspligt, og at det her vel i et eller andet omfang trods alt kan ses som en skærpelse af den der oplysningspligt. Anerkender ordføreren ikke, at der, hvis man som ejer af bilen ikke vedtager bøden, er adgang til helt normal domstolsprøvelse, og at det er anklagemyndigheden, det påhviler at indbringe sagen for domstolene?

Jeg vil da også godt høre med hensyn til retsfølelsen, om ikke det tæller for ordføreren, at det sidste år kunne konstateres, at der var 36.000 bøder, der ikke kunne opkræves, alene fordi man ikke kunne billedidentificere føreren af bilen. Det er jo lige før, det får tilfældig-

hedens præg, om man får et bødeforelæg, når man har overtrådt hastighedsgrænserne.

Kl. 10:31

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 10:31

Kl. 10:29

Karsten Lauritzen (V):

Altså, jeg kan bare se, at det i dag faktisk er sådan, at 95 pct. af de bøder, politiet sender ud, er udstedt til nogen, der til sidst erkender, at det er dem, der har ført bilen. Det er så de sidste 5 pct., man gerne vil have med, og der må jeg bare sige, at det selvfølgelig vil være lettere for politiet, hvis de ikke skal bruge ressourcer på efterforskning, men at det altså kommer til at få en retssikkerhedsmæssig omkostning for den almindelige borger.

Der vil være folk, der, fordi de ikke har råd til at køre en lang retssag i retten eller andet, kommer til at erkende sig skyldige eller bliver ikendt og skal betale en bøde for en forseelse, de i virkeligheden ikke har begået. Retssikkerheden er et grundprincip i vores retssamfund, som jeg synes vi skal holde fast i. Og jeg er ked af, at Enhedslisten er gået på kompromis her.

Kl. 10:30

Karsten Lauritzen (V):

Jeg forsøgte at redegøre for det i min ordførertale. Det er jo et spørgsmål om at lette de administrative byrder for politiet kontra retssikkerheden, og vi kunne da helt afskaffe princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Man kunne da bare sige, at hvis du har en computer, og den bliver brugt til noget, hvis du har en kniv, og den bliver brugt til noget, så er det dig, der er ansvarlig som ejer. Hvis det er det, Socialdemokratiet lægger op til – og det er det jo sådan hen ad vejen med det her forslag – så må jeg bare sige, at så er vi grundlæggende, fundamentalt uenige i, hvad der definerer et retssamfund. Jeg synes, at det er beskæmmende, at Socialdemokratiet kan fremsætte sådan et forslag og kan forsvare det på den vis. Så nej, vi er ikke enige.

Kl. 10:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 10:30

Trine Bramsen (S):

Jeg står her med en artikel fra Berlingske Tidende fra 2. oktober, da forslaget her blev lanceret, og i den artikel udtaler Venstres Karsten Nonbo, at han ser positivt på forslaget, og at Venstre er positivt indstillet over for at bidrage konstruktivt til, at det her bliver en realitet. Har Venstre skiftet holdning siden 2. oktober på det her spørgsmål?

Kl. 10:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 10:30

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror ikke, at hr. Karsten Nonbo havde læst lovforslaget grundigt nok, og jeg tror slet ikke, at han havde læst f.eks. det høringssvar fra Østre Landsret, hvori man kraftigt advarer mod det her retssikkerhedsmæssige skred. Så det kan man godt sige. Vi har nu altid været imod, og der var så en enkelt dag, hvor der var en ordfører, som var ude at sige noget, som ikke var helt dækkende for Venstres holdning. Vi har haft en diskussion i Venstres folketingsgruppe i dag, og der er fuld opbakning til at være imod indførelse af det her objektive ejeransvar. Det kan jo ske en gang imellem, at der er nogle, der er lidt på afveje. Det har jeg også oplevet, at en enkelt socialdemokrat eller to har været en gang imellem, men så må det jo være det, der er partiets linje, der tæller.

Kl. 10:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 10:31

Trine Bramsen (S):

I den samme artikel står der, at Venstre ser positivt på, at politiet skal bruge mindre tid på administration og overlade balladen til bilens ejer, der selv må sørge for at låne bilen ud til folk, som overholder færdselsloven. Mener Venstre ikke, at det er positivt, at politiet skal bruge færre ressourcer på administration, eller har Venstre også skiftet holdning på dette område?

Tom Behnke (KF):

Det er mest, fordi hr. Henning Hyllested var inde på sådan lidt bero-ligende, at nu bliver der mulighed for en domstolsprøvelse, så man kan få prøvet spørgsmål ved domstolene, og så vil jeg bare lige høre hr. Karsten Lauritzen, som jo er retsordfører: Er det ikke korrekt, at domstolene kun kan dømme jævnfør gældende dansk lovgivning? Og når man i Folketinget ændrer loven og laver objektivt ansvar på ejeren af køretøjet, kan domstolene ikke gøre andet end at sige, at de sådan set er fuldstændig ligeglade med, hvem der har kørt i bilen, fordi lovgivningen siger, at det er ejeren, der har det objektive ansvar, og derfor bliver der ikke nogen reel domstolsprøvelse på, hvem der har kørt køretøjet.

Kl. 10:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 10:33

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det har hr. Tom Behnke jo fuldstændig ret i, og det er derfor, at vi er bekymret. I det hele taget er den her lovhjemmel efter vores opfattelse lovligt samlebandsjustitsmord, fordi det er det, det vil føre til, nemlig at en masse uskyldige vil blive dømt, fordi de ejer en bil, og fordi den, der reelt kørte bilen, ikke vil erkende, at det ikke var ejeren, men vedkommende, der førte bilen på det pågældende tidspunkt. Jeg må sige, at jeg synes, at det er et meget, meget kedeligt forslag fra justitsministerens hånd.

Kl. 10:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ønsker hr. Tom Behnke ordet igen?

Så er det hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 10:34

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg deler sådan set nogle af hr. Karsten Lauritzens bekymringer omkring objektivt ansvar, men jeg synes måske, at vi mangler at få lidt proportioner i det her, for hr. Karsten Lauritzen begynder at tale om børnepornografi, knive osv. Er vi ikke enige om for bare sådan at få proportionerne med og lidt saglighed ind i debatten, at det, i forhold til det, vi konkret står og diskuterer i dag, jo kun er ved de mil-

de hastighedsovertrædelser, at der vil være et betinget objektivt ansvar, og ikke i de grove tilfælde? Det betyder også, at der kun er tale om en bøde og ikke er tale om pletter på straffeattesten. Er vi ikke enige om det – for bare at få lidt saglighed ind i debatten?

Kl. 10:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:34

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det er vi enige om. Men for os i Venstre er det noget principielt. Jeg havde egentlig troet, at det også var en principiel dagsorden for Radikale Venstre. Det kan jeg så forstå det ikke er.

Der er et udtryk, der hedder, at hvis man smider en frø ned i en gryde med kogende vand, hopper frøen op igen, men hvis man smider en frø ned i en gryde med koldt vand og tænder for blusset, så den stille og roligt bliver varmet op, hopper den ikke op igen. Det er det, der sker her. Det er udtryk for et retssikkerhedsmæssigt skred. Hvis man først siger ja til de små forseelser, kan man jo så gå videre. Som jeg kender justitsministeren, kan jeg sagtens se justitsministeren næste gang sige: Jamen I stemte jo for det første gang, hvorfor kan I ikke gå videre? Vi bliver nødt til at stå fast på nogle principper, og princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, er altså et grundprincip i vores retssamfund.

Kl. 10:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren, så er det fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne. Undskyld, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 10:35

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tusind tak. Jeg vil bare høre: Vil Venstre også kæmpe for at afskaffe p-afgifter?

Kl. 10:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Karsten Lauritzen (V):

Der er forskel på en afgift og en bøde. En bøde er en strafferetlig sanktion. Der er en afgørende forskel på det. Altså, jeg vil virkelig anbefale Det Radikale Venstre at sætte sig grundigt ind i det her, for jeg tror, at man er blevet snøret eller snydt ovre i Justitsministeriet til at gå med til noget, der er et nybrud i dansk retspolitik. Man lægger bevisbyrden over på ejeren af bilen, og man går på kompromis med princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist.

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Trine Bramsen.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Jeg har ikke så stor erfaring med at lægge frøer ned i gryder med kogende vand, så jeg vil starte et andet sted. »Her arbejder min far«, lyder en af teksterne på de skilte med billeder af et lille barn, som vi har set rundtomkring ved vejarbejder ved de større danske veje. De her skilte er ikke lavet for sjov. De er lavet, fordi vi i de seneste år har set alt for mange eksempler på ulykker blandt medarbejdere ved vejarbejder på grund af hastighedsoverskridelser.

Det er respektløst, når danske bilister ikke overholder de fartbegrænsninger, som skal beskytte landets vejarbejdere mod uheld, og det er på den baggrund, vi behandler lovforslaget om skærpede sanktioner for hastighedsoverskridelser ved vejarbejder. De skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser begået ved vejarbejder eller andet af tilsvarende karakter skal sikre, at bilisterne overholder de anmærkede hastighedsbegrænsninger. For det er trods alt ikke for sjov, at de hastighedsbegrænsninger er sat.

Den anden del af lovforslaget skal sikre, at færre snyder sig fra en fartbøde. Det er heller ikke for sjov, at der er generelle hastighedsbegrænsninger. Det er ikke for sjov, at vi opstiller ATK-biler. Man udsætter andre for fare, når man kører for stærkt, og ser vi på ulykkesstatistikker over, hvor mange der bliver dræbt som følge af fart, kan vi se, at tallene desværre taler deres alt for tydelige sprog. Lovforslaget har til formål at pålægge ejeren eller den registrerede bruger af et køretøj strafansvaret i form af bøde for hastighedsovertrædelser, medmindre en anden person udpeges og erkender at have ført køretøjet.

På det her punkt glæder jeg mig over, at det er muligt at kigge i billedmaterialet – og det er en konsekvens af det justerede forslag – så ejeren kan få at se, hvem der har kørt hans eller hendes køretøj. Det er ganske enkelt ikke rimeligt, at fartsyndere slipper for at blive stillet til ansvar for deres farlige kørsel, fordi køretøjets ejer nægter kendskab til, hvem der har siddet bag rattet, og jeg tror heller ikke på, at der er mange, der udlåner deres bil til fremmede personer, som de overhovedet ikke ved hvem er.

Med de ord skal jeg meddele, at Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 10:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kim Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Tak. Indledningsvis vil jeg sige, at der er nogle fornuftige elementer i det her lovforslag, først og fremmest selvfølgelig hensynet til vejarbejdernes sikkerhed. Omvendt er der også en masse men'er i lovforslaget. Masser af gange ser vi, når vi kører rundt ude på vejene, at der er en unødvendig skiltning. Det kan være kl. 3.00 om natten, det kan være på søn- og helligdage, hvor der ikke arbejdes, og det tror vi i hvert fald i Dansk Folkeparti er med til at fjerne lidt af respekten for den her skiltning. Så det, vi i hvert fald gerne vil diskutere under udvalgsarbejdet, er, hvordan man sikrer, at der er tale om vejarbejde, når der nu bliver skiltet med det, så det bliver lidt mere troværdigt. Men grundlæggende går vi selvfølgelig ind for at sanktionere, hvis der ikke køres ordentligt der, hvor der er menneskeliv på spil i form af vejarbejdernes sikkerhed.

Den anden del af lovforslaget er vi, som flere andre ordførere har været inde på, meget skeptiske over for. Det er lidt et nyt princip, man lancerer her. Dansk Folkeparti har tidligere sagt: Kunne vi ikke have et objektivt ansvar, eksempelvis i forbindelse med at man sælger biler, i forhold til at sikre sig, at man sælger til en, der har gyldigt førerbevis? Det har der ikke været den store opbakning til, men nu begynder man åbenbart at fostre tanker om det på andre områder. Det er stærkt betænkeligt i forhold til retssikkerheden, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet komme med forslag om, at det her lovforslag deles. Vi kan ikke støtte den sidste del af det, og derfor vil vi gerne bede om, at lovforslaget bliver delt.

Men som sagt: Der er gode elementer, og vi er også helt på det rene med, at i forhold til ATK og sådan noget skal man selvfølgelig blive bedre til at fange de her syndere. Men vi formoder også, at politiets udstyr løbende bliver forbedret, så det ikke bare er biler, man

investerer i, men også fornuftigt udstyr, så vi ikke får så mange fejl på de her fotos og dermed unødvendigt skal ulejlige politiet og give dem ekstraarbejde.

Kl. 10:44

Men vi vil gerne anmode om, at forslaget bliver delt.

Kl. 10:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, formand. Kære alle, som nævnt af de tidligere ordførere indeholder lovforslaget to elementer om færdselssikkerhed, hvilket jo i store træk er blevet forklaret. Det første omhandler sikkerheden ved vejarbejder, hvor sanktioner får et markant nøk opad. Det gør vi jo både for at forbedre sikkerheden for de ansatte i forbindelse med vejarbejder, men vi gør det også, fordi der kan være smallere kørebane, særlige sving osv. på grund af vejarbejdet, som øger risikoen for bilisten selv.

Det andet element vedrører, hvordan vi udfører automatisk trafikkontrol, også kendt som ATK. Det er i dag en ret tung proces med billedidentifikation, som også fører til, at man må droppe omkring 12 pct. af sagerne. Og inspireret af andre lande vil vi nu også gå over til en nemmere proces, hvor vi frem for billedidentifikation af føreren går over til nummerpladeidentifikation. Det gælder selvfølgelig kun i de knap så grove tilfælde, det synes jeg er vigtigt at få understreget her i debatten, altså hvor der kun er tale om bøder og ingen pletter på straffeattesten, og det vil altså sige, når der er tale om hastighedsoverskridelser på under 30 pct. Ryger vi over de 30 pct. og taler om klip eller frakendelse af kørekort eller sågar fængselsstraf, ja, så vil vi fortsat holde fast i den gamle metode, og gudskelov for det.

Låner man sin bil ud, kan låneren erkende, at vedkommende har ført bilen på tidspunktet, men det er klart, at der vil være et større ansvar, som kommer til at ligge på ejeren. Hvis bilen er stjålet eller lignende, skal man naturligvis ikke have en bøde, det er klart.

Man kan tale om en form for betinget objektivt ansvar, og man må sige, at objektivt ansvar er noget, man skal være meget varsom med at bruge, og det har vi naturligvis også kunnet se på den debat, der har været om forslaget her. Der er både fortalere for det og modstandere mod det, og begge lejre gør jo indtryk, på mig i hvert fald. Jeg synes dog, at vi har forsøgt at sikre, at brugen af et objektivt bødeansvar bliver pakket godt ind i nogle gode betingelser, og ude i hverdagen tror jeg altså at rigtig, rigtig mange borgere vil opleve det på samme måde, som vi i dag har regler vedrørende p-afgifter.

Vi ser dog frem til behandlingen af forslaget, men for at opsummere kan vi Radikale altså samlet set bakke op om lovforslaget.

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:43

Ole Birk Olesen (LA):

Så er vi hørt hr. Jeppe Mikkelsens tale for regeringspartiet Det Radikale Venstre. Jeg vil høre, om hr. Jeppe Mikkelsen kan løfte sløret for, hvilken tale han ville have holdt, hvis det havde været oppositionspartiet Det Radikale Venstre og det var en borgerlig regering, der havde fremsat det her lovforslag.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg plejer kun at skrive én version af min tale, jeg har ikke skrevet en anden version. Jeg regner med, at de ville være identiske.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:44

Karsten Lauritzen (V):

Det er nu mit indtryk, og det kan hr. Jeppe Mikkelsen så af- eller bekræfte, at De Radikale normalt ville have været betænkelige ved at indføre sådan et nyt princip. Jeg vil godt spørge hr. Jeppe Mikkelsen, om han kan pege på andre områder, hvor man for privatpersoner har et betinget objektivt ejeransvar med en strafferetlig sanktion, som jo efter min opfattelse er noget nyt. Jeg vil bare høre, om hr. Jeppe Mikkelsen kan pege på andre områder, hvor noget lignende er tilfældet for en privatperson.

Kl. 10:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:45

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg har ikke trawlet det igennem forud for behandlingen her, så der må jeg nok komme en smule til kort. Men jeg synes, at når man kigger på de anbefalinger, der er fra en række af parterne på det her område, og når man samtidig ser på, at det jo ikke er i strid med menneskerettigheder eller lignende, fordi det er nogle relativt milde sanktioner, der er tale om, hvor der bliver indført en betinget form for objektivt ansvar, så synes jeg godt, man kan stå inde for det.

Kl. 10:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:45

Karsten Lauritzen (V):

Så Det Radikale Venstre kan godt leve med et lille justitsmord? Det synes jeg da er tankevækkende. Jeg kan så oplyse ordføreren om, at man har gennemgået det i lovforslaget, og man kan kun pege på lastbilområdet og områder for firmaer og ikke for privatpersoner. Så det er et nyt princip, og det synes jeg bare De Radikales ordfører skylder at indrømme, altså at man her går på kompromis, at man her indfører et nyt princip, i stedet for at sige, at ja, ja, det her går nok.

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil ikke lægge hovedet på blokken og sige, at det her selvfølgelig er et nyt princip, for det er der måske jurister, der i højere grad er bedre til at svare på. Men hvis det er det, skal jeg da som den første indrømme det.

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:46

Kl. 10:48

Tom Behnke (KF):

Jeg skal høre, om Det Radikale Venstre stadig væk har det synspunkt, det retspolitiske princip, at man er uskyldig, til det modsatte er bevist. Gør det sig stadig væk gældende efter i dag? Det andet spørgsmål er, om jeg hørte det rigtigt: Har Det Radikale Venstre forskellige syn på retssikkerheden, alt efter hvor stor sanktionen er, altså at jo større sanktionen er, jo mere skal man være opmærksom på retssikkerheden, og jo vigtigere er det, mens det der med retssikkerheden, hvis der kun er tale om en lille sanktion, så kommer sådan i anden række? Har jeg forstået det rigtigt?

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Til det sidste først: Det var sådan set en betragtning ud fra Institut for Menneskerettigheders høringssvar, som påpeger, at der ikke er tale om en overtrædelse af menneskerettighederne på det her punkt.

Men nu har jeg næsten glemt, hvad hr. Tom Behnke sagde til at starte med; kan hr. Tom Behnke lige løfte sløret for mig her? Hvad startede man med?

Kl. 10:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:47

Tom Behnke (KF):

Jamen det var også svært; det var: Har Det Radikale Venstre stadig væk den politik og det princip, at man er uskyldig, til det modsatte er bevist? Men det kan jo godt være, at det var gået i glemmebogen; det anerkender jeg.

Kl. 10:47

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg beklager.

Det har vi naturligvis fortsat, men det er klart, at der med det her forslag bliver lagt et større ansvar over på ejeren; det er klart, at hvis jeg låner hr. Tom Behnkes bil, så får hr. Tom Behnke også et større ansvar med det her. Men man kan sige, at der jo på mange måder i forvejen gælder noget tilsvarende på P-afgifts-området. Jeg ved godt, at man kan snakke om, om det er en strafferetlig sanktion på samme måde, som vi har det med bøder, men jeg tror nu, at danskerne ude i den virkelige verden vil opleve det relativt ens.

Kl. 10:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Har hr. Tom Behnke et nyt spørgsmål?

Kl. 10:48

Tom Behnke (KF):

Ja tak, så absolut. For det her lovforslag kommer jo til at have den konsekvens, at det stadig væk er bilejeren, der skal betale bøden. Selv om ejeren siger, at det var hr. Jørgensen, der kørte bilen, og hr. Jørgensen bagefter siger, at det var rigtigt, at det var ham, der kørte bilen, men han nægter at betale bøden, så er det stadig væk ejeren, der skal betale bøden. Er man virkelig indstillet på det?

Kl. 10:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jamen så kan man rejse et civilt søgsmål.

Kl. 10:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Jonas Dahl fra SF.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. I de seneste par år har vi set et fald i antallet af trafikdræbte og alvorligt tilskadekomne på de danske veje. Vi er på den måde faktisk kommet et langt stykke ad vejen, og det synes jeg egentlig er meget glædeligt; lad mig indlede med at sige det. Men det betyder jo ikke, at vi skal stoppe her, for hvert trafikdrab er jo et trafikdrab for meget, og derfor er der selvfølgelig også behov for at gøre en styrket indsats.

Med det her lovforslag vil vi være med til at sikre, at der fortsat vil være fokus på sikkerheden i trafikken; vi gør noget for at reducere antallet af dræbte og tilskadekomne på baggrund af for høj hastighed. Overtrædelser af hastigheden er en medvirkende årsag til, at der sker mange trafikulykker på de danske veje. Rådet for Sikker Trafik anslår også, at hvert tredje trafikdrab kunne være undgået, hvis alle overholdt hastighedsbegrænsningerne.

Med lovforslagets første del sikrer vi, at vi skærper straffen for overtrædelser af hastigheden ved vejarbejder – jeg hører sådan set heller ikke nogen opponere mod den del, selv ikke i den borgerlige lejr – og det betyder jo netop, at vi kan være endnu mere sikre på, at man overholder fartgrænserne, når der er gang i vejarbejdet. Det gør, at vi beskytter de medarbejdere, som udfører det vigtige arbejde, der trods alt er i at vedligeholde vores veje. Og den del af lovforslaget er vigtig, fordi det kan være med til at sikre en markant bedre beskyttelse af netop de pågældende medarbejdere; det synes jeg faktisk vi skylder dem.

Med skærpelsen af straffen for overskridelsen af hastigheden ved vejarbejder kan vi være med til at sætte fokus på problemet og understrege, at man skal tage nedsættelsen af hastigheden ved vejarbejder, oprydning efter ulykker eller lignende meget, meget alvorligt. For det er farligt for dem, der arbejder der, og fordi det også er farligt for trafikanterne, fordi smalle kørebaner, skarpe kurver eller trafikværn ved vejarbejdet giver øget risiko for ulykker, så påhviler der dem selvfølgelig også et ekstra ansvar for at overholde hastighedsbegrænsningerne netop dér.

Lovforslagets anden del handler om indførelsen af et objektivt bødeansvar for ejeren eller brugeren af et køretøj ved hastigheds-overtrædelser målt af en fotovogn. Denne del af lovforslaget er med til at sikre, at der altid er en, der bliver holdt ansvarlig. På den måde kan det objektive bødeansvar sikre, at fartsyndere også oplever, at det har en konsekvens, når man ikke overholder hastighedsgrænserne, og det kan dermed afholde dem fra at køre for stærkt. Det er selvfølgelig vigtigt, at man sikrer, at indførelsen af et objektivt bødeansvar ikke betyder, at ejeren af eller den registrerede bruger af bilen uretmæssigt kommer til at hænge på en bøde, hvis man ikke har ført bilen, og derfor er jeg også tilfreds med lovforslagets fokus på en let adgang til at slippe for bøden, hvis en anden erkender at have været fører af bilen, og på den baggrund støtter SF også forslaget.

Jeg må så også bare sige, at jeg også undrer mig lidt over Venstres frølogik – som vi jo kan kalde den – som man var inde på her tidligere under hr. Karsten Lauritzens ordførertale. For det er jo påfaldende, at Venstres ordfører for trafiksikkerhed, hr. Karsten Nonbo, for halvanden måneds tid siden, da denne diskussion sådan set var fremme, så positivt på lovforslaget – og man kan ikke med rette

sige, at det her med objektivt bødeansvar er noget nyt. Vi kan jo bare tage fat i færdselslovens regler om tilladt akseltryk og totalvægt og se, at det også dér er vognmanden eller ejeren af køretøjet, der hænger på det; der hænger det ikke kun på den pågældende chauffør. Vi kan også tage restaurationsloven og se på den, eller vi kan tage arbejdsmiljøloven og se, at den indeholder en hjemmel om at pålægge en arbejdsgiver et objektivt bødeansvar for de ansattes overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen.

Vi kan jo også, hvis vi nu går helt tilbage og ser på, hvordan det var, da man i sin tid indførte det her, kom med de her lovforslag, spørge, hvordan det mon så var, de borgerlige stillede sig. Er det måske ikke sådan, at de borgerlige partier, når det gælder de pågældende forslag, i sin tid så enten har fremsat dem eller også har støttet dem? Men det var blot en afsluttende bemærkning.

SF støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 10:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige et par enkelte bemærkninger. Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:52

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Den holdning med hensyn til det objektive ansvar for ejeren kan man jo ikke fortænke SF i at have.

Så jeg vil spørge om noget andet, nemlig det med vejarbejde. Det er jo ikke ret mange måneder siden, jeg fremsatte et beslutningsforslag her i Folketinget om, at der skulle være en dobbelt straf, hvis man kører for stærkt ved et vejarbejde, hvor der bliver arbejdet. Da stemte SF imod og argumenterede imod det. Hvad er der sket i mellemtiden?

Hvis argumentet er behovet for at beskytte medarbejderne – og det er jeg sådan set enig i at det bør være – hvorfor har man så fremsat et lovforslag, der går skridtet videre? Det er jo ikke kun, når der bliver arbejdet. Det er også midt om natten i bælgravende mørke: Der er ikke andre trafikanter, der er ikke nogen vejarbejdere, der er helt stille, der er ikke engang en vind, der bevæger sig, og alligevel gælder lovgivningen også på det tidspunkt. Hvorfor det, hvis det er, fordi man vil beskytte medarbejderne?

Kl. 10:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Jonas Dahl (SF):

Nu tror jeg også, det nogle gange blæser om natten, men det kan godt være, at det ikke gør det i den konservative logik; det skal jeg jo ikke kunne sige noget om. Men selv når vinden blæser om natten, kan der jo godt være lavet en afspærring, der betyder, at der er en indsnævring af vejbanen, som rent faktisk gør, at man selvfølgelig skal tage vare på også de modkørende trafikanter. Netop derfor er det selvfølgelig afgørende, at vi da, når der er en hastighedsbegrænsning – uanset om der så står en vejarbejder ude på kørebanen, eller der ikke gør – har et ansvar over for hinanden for at overholde de hastighedsbegrænsninger, som politiet i den her situation har indført på den pågældende strækning. Det går jeg sådan set også ud fra at De Konservative mener, altså at man skal overholde den lovgivning, uanset om vejarbejderne så står det ene eller det andet sted.

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:54

Tom Behnke (KF):

Det er jo interessant, for hvis det argument skal holde – altså at grunden til, at der er en særlig lav hastighed ved vejarbejde, er, at vejen kan have et andet forløb, og derfor er man nødt til at få farten ned – så bør vi vel også fordoble bøderne og sanktionerne, hvis der er skilket med en lavere hastighed, hvor man skal passere en smal bro, et uoverskueligt vejsving, en viadukt eller lignende steder, hvor man har skiltet farten ned, fordi det lige præcis der er farligt, hvis man kører for stærkt, der er det vigtigt at vi får farten ned. Hvis det argument skal holde, skal det vel også kunne bæres ud i alle de andre bestemmelser. Har man tænkt sig at gøre det fra SF's side?

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:54

Jonas Dahl (SF):

Ligegyldigt om man kører ved en viadukt eller ved siden af et vejarbejde, synes jeg sådan set, man skal overholde hastighedsbegrænsningerne, og det går jeg da også ud fra at De Konservative selvfølgelig mener. Ellers må hr. Tom Behnke jo korrigere mig senere, hvis det er noget nyt fra konservativ side.

Jeg synes, det er afgørende, at når vi har vejarbejde, har vi en særlig forpligtelse til at beskytte de medarbejdere, som udfører det vejarbejde. Og når man har skiltet noget og vejarbejdet går i gang f.eks. kl. 5 eller 6 om morgenen, synes jeg også, vi har en forpligtelse til at beskytte de medarbejdere, når de møder. Derfor er det selvfølgelig oplagt, at den hastighedsbegrænsning gælder i hele forløbet, hvor det pågældende vejarbejde pågår, uanset om klokken så er 4 eller 5 om morgenen.

Kl. 10:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:55

Ole Birk Olesen (LA):

I dag er det sådan, at hvis man låner sin bil ud til en ven eller en kollega eller en nabo, og hvis den nabo eller ven eller kollega kører for stærkt, får man sådan et papir fra politiet, og så skal man bare fortælle, hvem det er, der har kørt bilen. Fremover får man en bøde fra politiet, og så skal man så gå over til naboen, vennen eller kollegaen og sige: Jeg har betalt en bøde, som du har forårsaget, og nu vil jeg gerne have, at du betaler pengene til mig. Det er noget mere omstændeligt og kan måske let udløse konflikter i venskaber og kollegiale forhold og i familier osv.

Hvad tror SF det her vil betyde for folks lyst til af deres gode hjerte at låne deres bil ud til venner, kolleger og familie?

Kl. 10:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:56

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at uanset om man havde lånt sin bil ud og havde fået en bøde i går eller gør det i morgen, vil man sådan set forvente, at naboen eller sønnike, eller hvem det nu i øvrigt er, der har lavet overtrædelsen, betaler den bøde. Jeg går da ikke ud fra, at hr. Ole Birk Olesen – hverken med den tidligere lovgivning eller med den kommende lovgivning – har tænkt sig at betale bøden for sin nabo. Derfor er det da for os at se fuldstændig rimeligt, at vi selvfølgelig sikrer, at hvis en

anden har lavet en overtrædelse, skal vedkommende selvfølgelig betale det.

Derfor påhviler det nu hr. Ole Birk Olesen som ejer af den pågældende bil så at sikre, at bøden betales. Han må sige: O.k., jeg var voksen nok til at udlevere nøglerne til den her bil; måske er jeg så også voksen nok til at kunne gå over til naboen og sige: Nu fik du så en bøde; nu må du også betale den.

Jeg har svært ved at forestille mig, at det ville være anderledes, hvis naboen havde bakket ind i, hvad ved jeg, en lygtepæl eller noget andet, og der så var kommet en bule i bilen. Havde man så forestillet sig, at ejeren havde trukket på skuldrene og sagt: Nå? Nej, så var hr. Ole Birk Olesen også gået over til naboen og havde sagt: Arh, det her er vi nok lige nødt til at snakke om.

Kl. 10:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:57

Ole Birk Olesen (LA):

Men nu er det jo sådan – og derfor gjorde jeg så stort et nummer ud af det i mit spørgsmål for ligesom at belyse det – at man i dag ikke behøver at gå over til naboen, vennen eller familiemedlemmet og anmode om at få 500 kr. stukket i hånden eller det, der er større. Man kan bare på den bøde, man får, til politiet skrive, at den rette fører af bilen var vedkommende.

Men fremover, forstår jeg jo, skal man netop gå over og ringe på døren. Tror hr. Jonas Dahl ikke, at det vil føre til en mindre lyst til at låne bilen ud?

Kl. 10:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:57

Jonas Dahl (SF):

Nej, jeg tror sådan set, man stadig væk vil være ansvarlig i forhold til at forholde sig til, hvem det er, der låner ens bil, og hvis man har lånt en bil, tror jeg også, man er ansvarlig over for dem, man har lånt bilen af. Jeg vil da håbe, at man så måske er endnu mere påpasselig med at overholde hastighedsbegrænsningen, og det vil da sådan set kun være glædeligt.

Men det er også netop helt centralt, at der i vejledningen til det her bødeforelæg fra politiet vil være oplysninger om indsigelsesmuligheder, hvorledes en fører skal udpeges, og hvordan en fører afgiver sin erkendelse, og det skal fremgå, hvad der gælder i forhold til påtaleopgivelse og i forhold til domstolsbehandling uden retsmøde. Så jeg synes faktisk, vi er kommet rigtig langt med at beskytte.

Kl. 10:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:58

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Jonas Dahl kunne ikke rigtig forstå gryden og frø-eksemplet. Jeg kan jo komme med et andet eksempel for ligesom at illustrere det for hr. Jonas Dahl. Man kan tage SF i regeringssamarbejdet. Det, der sker, er, at De Radikale stille og roligt skruer op for blusset, sådan at det ikke går op for SF, at vandet koger; man kommer til at gennemføre en masse politik, som i virkeligheden ikke er SF's politik, og som kan føre til, at partiet falder sammen eller andet. Det er frø og gryde-metoden – det hedder også salamimetoden. Det, der jo er det afgørende her, er, at man tager et lille, men principielt skridt i den forkerte retning.

Jeg har fuld forståelse for, at SF ikke deler Venstres synspunkter omkring retssikkerheden. Det forstår jeg til fulde. Men gør det ikke indtryk på SF, at nærmest alle hørings svar, inklusive det fra Østre Landsret, advarer mod at tage det her måske lille, men meget principielle skridt om at indføre objektivt ejeransvar?

Kl. 10:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Jonas Dahl (SF):

Man kan jo sammenligne det med, at jo længere hr. Lars Løkke Rasmussen flyver på første klasse betalt af skatteyderne, jo mere mister Venstre jordforbindelsen. Hvis det er den retorik eller forståelse, man skal ud i, skal vi da gerne gå i gang med en bredere diskussion. Om det så er hr. Lars Løkke Rasmussen, der er frøen, og om han er kogt eller bare er på vej til at blive kogt, må man jo så forholde sig til i Venstre.

For mig at se er det helt afgørende, at det her forslag sådan set rummer en række forbedringer. Det er i forhold til at beskytte de medarbejdere, der arbejder med vedligeholdelse af vores veje, og det glæder jeg mig over. Og så er jeg faktisk også positiv over for den del om, at ejeren af et køretøj selvfølgelig er ansvarlig for udlånet af sin bil. Det vil sige, at man selvfølgelig også har ansvar, hvis man som ejer af et køretøj får en bøde. Man har selvfølgelig også et ansvar for den del. Det er i øvrigt noget, SF har ment både før og efter, vi er kommet i regering, så der er sådan set ikke noget nyt under solen i SF's synspunkter.

Kl. 11:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:00

Karsten Lauritzen (V):

Det sidste er rigtigt. Min Infomediasøgning har også vist, at det er et synspunkt, SF har haft før. Det er så et af de få, der er tilbage, og det er jo fint nok, at man holder fast der. Det forstår jeg udmærket. Og jeg kan forstå, at jeg med hensyn til det her med SF i regering ramte en øm tå, så det skal jeg ikke gå nærmere ind i.

Jeg skal bare spørge: Når nu Østre Landsret skriver, at dommerne i Østre Landsret finder, at der kan komme situationer, hvor det er åbenbart urimeligt, gør det så ikke indtryk på SF? Gør det ikke bare lidt indtryk, at Østre Landsret kommer med sådan et usædvanligt hørings svar?

Kl. 11:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Jonas Dahl (SF):

Jo, vi har faktisk lyttet til hørings svaret. Det er også baggrunden for, at man netop sikrer, at der er en række vejledninger, der følger med det her bødeforelæg. Dermed sikrer vi, at man i allerhøjeste grad også beskytter de borgere, der af den ene eller den grund åbenbart ikke skulle have kendskab til, hvem der har ført deres bil. Så jeg synes faktisk, at vi netop har lyttet til de hørings svar og tilpasset det på en sådan måde, at det imødekommer de hørings svar. Men jeg synes også, det er rimeligt og rigtigt at sige, at man også har et ansvar. Hvis man er ejer af en bil, må man også forholde sig til, hvem der i givet fald på et givet tidspunkt er fører af ens bil.

Kl. 11:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Lad mig starte med det, som selvfølgelig er det centrale i dag, nemlig det her betingede objektive ejeransvar, som allerede er centralt placeret i debatten. Jeg vil gerne sige indledningsvis, at Enhedslisten fra starten af har været meget betænkelig ved at indføre det betingede objektive ansvar og også har udtrykt en betydelig skepsis. Men når vi alligevel ender med at stemme for det her lovforslag, og det gør vi, har det selvfølgelig sammenhæng med, at politiet og justitsministeren jo har udtrykt en bekymring, endda en temmelig alvorlig bekymring, for, at når man nu styrker fartkontrollen med nye fotovogne – og det skal ses i sammenhæng med, at det er det, man gør – og med den aftale, vi nu har lavet med justitsministeren, om, at der også skal etableres fartkontrol ved hjælp af stærekasser, altså ubemandet fartkontrol, så vil den store stigning i antallet af sager gøre, at det simpelt hen ikke bliver effektivt nok, og så kommer man måske i virkeligheden i karambolage med de tidsgrænser, man selv sætter op.

Vi synes jo, folk har krav på en forholdsvis hurtig sagsbehandling, men vi synes også, det er nødvendigt, at man sætter ind over for de mange tilfælde, hvor bøder ikke kan idømmes, fordi billedmaterialet, kan man sige, har været for dårligt. Det er 10-12 pct. af alle ATK-hændelser, som ender med, at der ikke kan idømmes bøde. Det er 36.000, og det tal kan man selvfølgelig forvente stiger ganske voldsomt, i og med at bødeantallet i det hele taget stiger voldsomt på grund af den øgede fartkontrol. Det synes vi altså at man er nødt til på en eller anden måde at tage hensyn til. Og det er klart, at når vi så ender med at sige, at det her går vi ind for, er det selvfølgelig, fordi vi vejer de enkelte elementer imod hinanden ihukommende vores betænkelighed.

Formålet med det hele her er jo at få farten bragt ned i trafikken, og man kan selvfølgelig have et eller andet naivt håb om, at hvis det virker, altså hvis det øgede kontroltryk begynder at virke, og det har vi da en forhåbning om, så vil det jo egentlig også på sigt begynde at betyde faldende bødemængder.

I udvalgsarbejdet vil vi sætte ind på, at vi får en mulighed for at evaluere det her efter nogle år, for vi vil se, om det virkelig er så stort et problem, som politiet gør det til. Dermed er vi nødt til at gøre os de erfaringer, og derfor er vi med på, at vi ruller lovgivningen ud, men så prøver at evaluere det i løbet af nogle år, og det har vi tænkt os at spørge om i udvalgsarbejdet. Det kan være, jeg allerede nu kan spørge justitsministeren, om han er indstillet på at lave sådan en evalueringsklausul i tilknytning til lovforslaget, eller hvordan det nu kan gøres.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at dem, som ikke vedtager en bøde, altså stadig væk har muligheden for en domstolsprøvelse. Så kan hr. Tom Behnke jo godt sige: Jamen hvordan kan domstolen dømme anderledes, når nu loven siger, at der er et objektivt ansvar? Det er selvfølgelig rigtigt nok, men domstolsprøvelsen giver selvfølgelig mulighed for at rulle hele bevisførelsen, og hvad ved jeg, ud, og det er efter min mening en reel domstolsprøvelse, der dér finder sted.

Man kan selvfølgelig spørge, om oplysningspligten i færdselslovens § 65 ikke er nok. Vi betragter i hvert fald i høj grad det her som en eller anden form for skærpe af oplysningspligten, og derfor er vi om end betænkelige, så ikke så betænkelige, at vi ligefrem vil stemme imod lovforslaget.

Som sagt sætter vi ind på, at vi efter nogle år får mulighed for at evaluere på, om det her viser, at det er så stort et problem, som politiet vil gøre det til, og skulle det ikke være det, er vi også parat til til den tid at droppe det igen, hvis det bliver nødvendigt.

Så vil jeg sige om den anden del af lovforslaget om at doble op for bøder ved vejarbejde, at helt tilbage i efteråret 2012 fremsatte Enhedslisten faktisk et beslutningsforslag om skærpede sanktioner i forbindelse med vejarbejde, og senere fremsatte Det Konservative Folkeparti jo et beslutningsforslag om at doble op ved vejarbejde. Og jeg må bare konstatere, at ting – ja, helt bogstaveligt – ting tager tid. Demokrati tager tid, og det tager også tid for et nyt folketingsmedlem som mig, som blev valgt ind ved sidste valg for Enhedslisten, at erkende, at der skal et par beslutningsforslag til, før erkendelsen og fornuften breder sig.

Det betyder selvfølgelig også, at man kan sige, at revolutionen gennemført med demokratiske midler ikke er lige om hjørnet, det kan jeg jo regne ud, og tidshorisonten er nok mere end 20 år. Men jeg må sige, at mine kolleger i 3F, som arbejder som vej- og asfaltarbejdere, kan se frem til en mere sikker arbejdsplads, hvor de ikke helt så meget skal frygte for liv og førlighed, når de arbejder på og ved vores veje. Og der er ingen tvivl om, at det også er sket som følge af det pres, som hele branchen, arbejdsgivere og fagbevægelse, har lagt på os i den her forbindelse, og jeg vil da gerne ønske dem et stort tillykke med, at det nu er lykkedes at komme igennem med det.

Kl. 11:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi har et afgrænset tidsrum, hvor man kan tale. (Henning Hyllested (EL): Er det rigtigt?). Det plejer vi at være enige om.

Kl. 11:07

Ole Birk Olesen (LA):

Den der revolution, som Enhedslisten vil foranstalte, har jeg tidligere egentlig været ganske nervøs for, for hvad kan den dog føre til? Men jeg må sige, at jeg efter at have set Enhedslisten i aktion her i Folketinget ikke er så nervøs længere. For hvis Enhedslisten ikke engang kan tage sig sammen til at vælte den siddende regering, er det altså svært at forestille sig, at Enhedslisten kan tage sig sammen til at foranstalte en hel revolution ude i samfundet.

Men det var nu noget andet, vi skulle snakke om her. Enhedslisten er villige til at tage det her drastiske skridt for at sikre, at også beløbene fra de 12 pct. af bøderne, som bliver udskrevet i tilfælde, man ikke umiddelbart kan genkende føreren, bliver indkradset. Størstedelen af de folk, der kører for hurtigt, bliver jo ikke engang fotograferet eller taget af politiet, så jeg vil høre: Hvilke drastiske skridt er Enhedslisten villige til at tage for at fange alle dem, som i dag ikke engang bliver fanget i en fotofælde?

Kl. 11:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Henning Hyllested (EL):

Vi vil ikke tage yderligere skridt end dem, der i forvejen er taget. Det her handler om dem, som bliver fanget i de såkaldte fotofælder – fotovogne eller ubemandet ATK – og det drejer sig, som også spørgeren siger, om 10-12 pct. Det er 36.000 i øjeblikket, men der kan forventes en kraftig stigning af det antal, og vi synes, at det er betænkeligt, hvis mange, mange tusinde mennesker slipper for at betale for de hastighedsovertrædelser, de rent faktisk begår. Det er derfor, vi ligesom sagt, at det vejer vi så op imod de betænkeligheder, vi har – og dem vil jeg gerne indrømme og gentage at vi har – ved at operere med et betinget objektivt ansvar.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, men der er jo mange flere end de mange tusinde – jeg husker ikke tallet – som ikke kan genkendes på billedet, som slipper for en bøde, selv om de kører for stærkt. Det er alle dem, der ikke bliver taget, når de kører for stærkt. Der har vi jo nogle retssikkerhedsprincipper, som vi ikke vil bryde, nogle ting, vi ikke vil gøre, fordi det er for hårdt til at gribe ind over for den situation. Hvorfor kan Enhedslisten ikke også acceptere, at der også i det her tilfælde er nogle retssikkerhedsprincipper, som man ikke må bryde for at få fat i de sidste 12 pct.?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Henning Hyllested (EL):

I dag er det jo sådan – det er rigtigt nok – at der er rigtig mange, der slipper, selv om de kører for stærkt. Det er jo bl.a., fordi kontroltrykket er så ringe, som det i virkeligheden er. Man behøver ikke at kalkulere med, at man bliver taget rundtomkring i trafikken, hvis man kører for stærkt. Så det er jo en af grundene til det, og det er også derfor, vi har lavet en ganske glimrende aftale med regeringen og med justitsministeren om, at nu øger vi det her kontroltryk, og at politiet nu får flere forskellige værktøjer i den indsats. Dermed regner vi selvfølgelig også med, at vi får fat på mange flere af dem, som i dag ikke bliver taget for at køre for stærkt.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Ligesom hr. Ole Birk Olesen vil jeg da gerne kvittere for, at revolutionen nu er udsendt i hvert fald 20 år, og med de resultater, som Enhedslisten leverer, ser det som sagt ud til, at der kommer til at gå noget længere tid, for regeringen vil jo ikke rigtig samarbejde med Enhedslisten, og Enhedslisten vil ikke tage konsekvensen af det. Men det er jo en anden diskussion.

Jeg vil godt spørge hr. Henning Hyllested om noget andet. Normalt er det noget, gør indtryk på Enhedslisten, at Institut for Menneskerettigheder påpeger nogle ting i et lovforslag. Det gør normalt stort indtryk på Enhedslisten. De har jo skrevet et langt, langt høringssvar, hvor de påpeger det principielt problematiske i det her betingede objektive ejeransvar. Gør det slet ikke indtryk på hr. Henning Hyllested? Er man bare ligeglad med Institut for Menneskerettigheder i denne sag, fordi man kan få ram på nogle fartsyndere? Eller hvordan skal man tolke Enhedslistens vurdering af høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ordføreren.

Henning Hyllested (EL):

Jo, vi er, som jeg sagde, ret betænkelige ved det, og vi er selvfølgelig meget opmærksom på nogle af de høringssvar, der er. Det er jo også derfor, vi her i forbindelse med udvalgsbehandlingen vil sætte

Kl. 11:09 ind, så der bliver en evalueringsklausul på den her lov. For vi vil se på, hvordan den virker. Vi vil også se på, om problemet i virkeligheden er så stort, som man vil gøre det til. Er det i virkeligheden i sidste ende nødvendigt med det her objektive ansvar? Det er der, vi ligesom vil prøve at sætte en bremse ind, for vi er betænkelige ved det. Det vil jeg overhovedet ikke lægge skjul på og har heller ikke lagt skjul på.

Kl. 11:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:12

Karsten Lauritzen (V):

Er den her evaluering, som hr. Henning Hyllested taler om, en egentlig revisionsklausul i lovgivningen? Det er jo noget, vi gør en del gange, og det forslag vil Venstre gerne stemme for, altså at man sætter en egentlig revisionsklausul ind, så man ligesom reviderer hele lovgrundlaget. Det ville være en klar forbedring af det, der ligger. Det var det ene.

Det andet er: Hvis man gerne vil kradse pengene fra de her sidste 36.000 bøder ind – det er altså de tilfælde, hvor billederne ikke er klare nok – så kunne man jo vælge at få noget bedre fotoudstyr. Vil hr. Hyllested være med til at undersøge nærmere, om politiet kunne løse det ad den vej, i stedet for at vi bryder et grundlæggende retsprincip?

Kl. 11:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 11:12

Henning Hyllested (EL):

Med hensyn til evalueringen vil vi, som jeg sagde, i udvalgsarbejdet gå efter at få en eller anden form for garanti for, at der finder en evaluering sted. Om det skal skrives ind i loven, eller om det skal være i form af et svar fra ministeren under ministeransvar osv. osv., går vi ikke så højt op i. Vi skal bare have håndfaste garantier for, at der på en eller anden måde bliver en evaluering, og det tror jeg bestemt heller ikke ministeren har problemer med.

Fotoudstyret udvikler sig selvfølgelig hele tiden, men vi må bare konstatere, at i hvert fald dér, hvor vi er i dag, er der rigtig, rigtig mange tusinde, der slipper for bødestraf, og det tal kan jo altså som bekendt forventes at stige kraftigt, i og med at vi øger kontroltrykket og får flere bøder ind, i hvert fald i den første periode.

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Da Liberal Alliances sædvanlige retsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, ikke kan være her i dag, skal jeg læse en tale op på hans vegne, men jeg besvarer gerne spørgsmål efter bedste evne bagefter.

Selvfølgelig skal borgernes sikkerhed tages alvorligt. Det gælder, når de færdes i trafikken, men det gælder bestemt også, når de udsættes for hele systemets omfattende magtapparat. Det nytter ikke noget, at retssikkerheden ofres i tidens klapjagt på bilejerne. Det forslag, vi behandler i dag, tager desværre ingen hensyn til bilejernes retssikkerhed. Det bevidner den alenlange række af dybt kritiske høringssvar, der ledsager dette lovforslag, om.

På side efter side hudflettes de vidtgående nye regler om betinget objektivt ansvar for ejere af køretøjer. Den Danske Dommerforening fremfører, at en ordning med betinget objektivt strafansvar fraviger det helt grundlæggende strafferetlige princip om, at strafansvar påhviler den, der begår en lovovertrædelse. En fører, der ikke selv står som ejer eller bruger af en bil, kan nemlig efter indførelsen af de nye regler straffrit overtræde hastighedsbegrænsningerne, for i stedet for, at den skyldige stilles til ansvar, pålægges straffen ejeren på objektivt grundlag. En sådan ordning vil ved rent private låneforhold, hvor ejeren ikke har nogen økonomisk interesse i kørslen, hverken blive oplevet som rimelig eller retfærdig, og der er derfor en reel risiko for, at en gennemførelse af ordningen vil svække den generelle tillid til retssystemet – med god grund, fristes man til at tilføje.

Dommerforeningen fremfører også med slet skjult ironi, at det er en nydannelse, at en lovovertrædelses opdagelsesområde bliver afgørende for placeringen af strafansvaret. Hvis hastighedsoverskridelsen konstateres ved automatisk trafikkontrol, placeres strafansvaret nemlig hos ejeren, mens ansvaret som hidtil placeres hos føreren, hvis overtrædelsen konstateres på anden måde. Institut for Mennekerettigheder kan ikke se, at et betinget objektivt ansvar vil løse de retssikkerhedsmæssige problemer, som et objektivt ansvar medfører. Instituttet henviser bl.a. til, at for at undgå objektivt ansvar skal en anden person over for politiet erkende at have ført køretøjet på gerningstidspunktet. Det er altså ikke nok, at ejeren kan bevise sin egen uskyld og tydeligt kan identificere personen, som førte køretøjet på gerningstidspunktet. Gerningspersonen skal egenhændigt erkende sin skyld over for myndighederne. Det er en stor tillid at vise til personer, der kun får en bøde som tak for deres ærlighed.

DI Transport, Bilbranchen og ATL understreger, at hensynet til ejerens retssikkerhed naturligvis må vægtes højere end ønsket om at effektivisere sagsbehandlingen. Samtidig lægger organisationerne dog også vægt på, at objektivt ansvar ikke ligefrem har været nogen bragende succes i forhold til andre dele af færdselsloven, f.eks. i forhold til totalvægt samt køre-hvile-tid.

Ja, ministeren har præciseret det oprindelige lovforslag og lægger nu op til, at der skal sendes en vejledning til ejeren af bilen, så man bl.a. kan lære, hvordan en fører skal udpeges, når nu retssystemet ikke længere er den opgave voksen.

Lad mig dog slå fast med syvtommersøm, at det slet, slet ikke er en tilstrækkelig imødekommelse, til at de alvorlige retssikkerhedsmæssige problemer i det her forslag bliver løst. Vi må have helt andre boller på suppen. Selvfølgelig skal vi ikke drive klapjagt på bil-ejerne; selvfølgelig skal vi ikke svække borgernes retssikkerhed; og selvfølgelig skal vi ikke stemme det her lovforslag igennem.

Kl. 11:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Når man sådan hører debatten her i dag, tror jeg ikke, man på noget tidspunkt kan være i tvivl om, at for Det Konservative Folkepartis vedkommende vejer retssikkerheden rigtig, rigtig meget, og det er sådan set ligegyldigt, hvor stor sanktionen er. Derfor bliver vi også nødt til ved afslutningen af det her at sige, at vi ikke kan støtte lovforslag nr. L 74, fordi det retssikkerhedsmæssigt er bekymrende.

Det vil jeg vende lidt tilbage til, for det er i virkeligheden mest i forbindelse med det her med ATK-sagerne. Jeg vil starte med det, som forslaget starter med, nemlig spørgsmålet om vejarbejde og det, at man fordobler sanktionerne, hvis der køres for stærkt ved vejarbejde.

Det er jo rart at se, at regeringen på så få måneder har adopteret det forslag, som jeg fremsatte i foråret – i foråret, hvor regeringspar-

tierne tordnede imod mit forslag. Det kunne der slet ikke være tale om. Men så har der været sommerferie, og så er man kommet på bedre tanker, og så fremsætter regeringen selv forslaget: For at beskytte vejarbejderne, når der er vejarbejde, er det en god idé, at vi fordobler bøderne. Det gør man i nogle andre lande, hvor det rent faktisk virker. At man får en ekstra straf, gør, at man er ekstra opmærksom på at holde hastigheden, når man kører forbi et vejarbejde, hvor der er nogle, der går og arbejder. Og det er der en god grund til, for det er meget utrygt at gå derude på vejene og sørge for, at vejene bliver bedre. Det er meget utrygt. Nogle gange står vejarbejderne med livet i hænderne, når nogle kommer blæsende forbi og vejarbejderne tænker: Hold da op, det var godt, at det gik godt. Men gør det også det i morgen?

Så det er sådan set et fornuftigt forslag. Det var derfor, jeg selv fremsatte forslaget i foråret. Men så gør regeringen det, at man jo fuldstændig ødelægger mit forslag ved at sige: Nej, det skal ikke kun gælde, når der er nogle, der arbejder ved et vejarbejde – det skal gælde 24 timer i døgnet. Hvorfor det? Jo, fordi når der er vejarbejde, kan vejens forløb være forandret, og det kan i sig selv være farligt, og derfor skal man have en ekstra høj straf, også selv om man kører på et tidspunkt af døgnet, hvor der ikke er nogen, der arbejder. Det er sådan set ligegyldigt, om det er om dagen eller om natten – det er ligegyldigt. Hvis der ikke er nogen, der arbejder, skal man stadig væk have en ekstra høj sanktion. Hvorfor det? Jo, som jeg sagde før, kan det i sig selv være farligt at køre forbi et vejarbejde. Så bør der vel også være dobbelt op på straffen alle andre steder i samfundet, hvor man skifter hastigheden ned, ellers giver det ingen mening – ingen mening! Men det har regeringen trods alt ikke tænkt sig at fore-slå, og heldigvis da, for det ville vi i givet fald også stemme imod, for vi er fra konservativ side interesseret i at beskytte vejarbejderne, og derfor er vi interesseret i at fordoble bøderne, sanktionerne, når der er nogle, der arbejder, men uden for arbejdstid, når der ikke er nogen på arbejdspladsen, mener vi ikke, der skal være dobbelt op. Det skal selvfølgelig stadig væk være strafbart, men det skal være en almindelig bøde for en almindelig hastighedsovertrædelse og ikke dobbelt op.

Det andet er så det her med de her ATK-sager, altså sager med den automatiske trafikkontrol, hvor der tages foto af køretøjerne. Nu vil man prøve at gøre det lidt mere effektivt at få sendt bøderne ud. Vi er fra konservativ side sådan set indstillet på, at man godt kunne se på, at bødeforlægget sendes til ejeren/brugeren af køretøjet. Og hvis ikke der bliver reageret derfra, jamen så må ejeren bare til lomme og betale. Men vi har også den holdning, at hvis ejeren/brugeren af køretøjet kan påpege, hvem der har kørt i køretøjet, oplyse, hvem der har kørt køretøjet, så bør det være politiet og anklagemyndigheden, der forfølger det spor og ikke ejeren af køretøjet. Forudsætningen her er, at det ikke er nok, at man fortæller, hvem der har kørt køretøjet. Nej, forudsætningen er – og det er her, det går galt for regeringen – at den, man peger på, skal erkende sin skyld og betale bøden, for ellers vender man tilbage til ejeren af køretøjet. Det er retssikkerhedsmæssigt helt uholdbart.

Derfor er vi på det her punkt nødt til at sige: Nej, vi kan ikke godkende regeringens lovforslag, det krænker retssikkerheden, og jeg synes, at det i sig selv har været trist at høre, at f.eks. den radikale ordfører siger: Jo, jo, men det er jo kun nogle få tusinde kroner, så gør retssikkerheden ikke så meget, det tager vi ikke så tungt. Det er virkelig en problematisk dag for folkestyret her i landet – og for retssikkerheden ikke mindst. Det er virkelig en problematisk dag. Hvis ejeren af køretøjet siger, at det var hr. Jørgensen, der kørte bilen, så må det da være politiet, der kontakter hr. Jørgensen og siger: Vi har fået de informationer, nu sender vi bøden til hr. Jørgensen, og hvis hr. Jørgensen siger, han ikke vil vedkende sig det, så må politiet da køre ud og ringe på og se, om det er hr. Jørgensen, der har kørt den. Hvem er det, der har kørt køretøjet i den ene eller anden situation?

Det kan ikke være rigtigt, at det er ejeren, der får opgaven med både at være politimyndighed, anklagemyndighed og foged og dermed at skulle kradse pengene ind. Det kan ikke være rigtigt, at vi overlader det på den måde.

Så samlet set var det sådan set to udmærkede ideer, som regeringen i sin lovmaskine har forvansket og forvredet til det ukendelige. Og derfor er vi dybt imod fra konservativ side.

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak til ordførerne for bemærkningerne til lovforslaget. Der er ingen tvivl om, at vi fra regeringens side vægter hensynet til færdselssikkerheden meget højt, og derfor er lovforslagets helt overordnede formål jo også at højne færdselssikkerheden ved både at styrke retshåndhævelsen over for dem, der overtræder hastighedsgrænserne, og i øvrigt sætte ind på andre områder. Jeg er faktisk meget glad for den debat, vi har haft her i dag, fordi den jo omhandler også mere principielle spørgsmål, når det handler om, hvordan vi får forbedret færdselssikkerheden.

Lovforslaget indeholder to dele. Formålet med den ene del er som sagt at sikre en bedre beskyttelse af personer, der arbejder på eller ved vores veje for at holde dem i god og sikker stand.

Med den anden del fastholder vi kontroltrykket på bilister, der ikke overholder hastighedsgrænserne, ved at effektivisere sagsbehandlingen af mindre – og det tror jeg er vigtigt at understrege – hastighedsovertrædelser i forlængelse af den kommende udvidelse af antallet af ATK-vognene, det, der hedder automatisk trafikkontrol-vogne. Det sker nærmere bestemt ved som sagt at indføre et betinget objektivi bødeansvar for ejeren eller også forbrugeren af et køretøj for hastighedsovertrædelser, som altså er konstateret ved ATK-kontrol i de tilfælde, hvor forseelsen ikke udløser anden sanktion end bøde.

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at vi nu med lovforslaget skærper sanktionerne for hastighedsovertrædelser, som er begået ved vejarbejde, for det er og skal selvfølgelig være helt centralt, at de personer, som arbejder på vores veje for at holde dem i god og sikker stand, kan udføre deres arbejde under både sikre og selvfølgelig også trygge forhold. Det er vigtigt at få sendt et klart signal om, at hastighedsnedsættelser ved vejarbejde eller oprydning efter ulykker og lignende steder selvfølgelig skal tages meget alvorligt.

Forslaget ligger i forlængelse af et andet lovforslag, som Folketinget vedtog med i øvrigt bred tilslutning sidste år, hvor vi fik skabt bedre sikkerhed for mekanikere og servicemedarbejdere, der bliver kaldt ud til havarerende køretøjer, der holder i nødsporet på vores motor- og trafikveje.

Vi lægger altså, som det også har været fremme, op til at fordoble bøden for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde. Vi tror på, at det har en præventiv virkning at skærpe sanktionerne. I tillæg hertil nedsættes også grænsen for, hvornår der skal ske en betinget frakendelse af førerretten i de sammenhænge, så frakendelsen skal ske allerede ved en hastighedsoverskridelse på 40 pct. mod altså i dag 60 pct.

De skærpede sanktioner foreslås så at skulle gælde på steder, hvor det – og det har også været en del af debatten – er tydeligt, at den generelle hastighedsgrænse ved færdselstavler eller anden markering er midlertidigt nedsat af hensyn til det pågældende arbejde, altså hvor der er tydelig markering. Og det vil som sagt gælde. Det vil jeg understrege, også i forlængelse af det, som hr. Tom Behnke var inde på, nemlig at der selvfølgelig skal være tydelige markeringer.

De foreslåede sanktioner – det var også noget, hr. Tom Behnke var inde på – kommer altså til at gælde, uanset om der konkret er

mennesker, så at sige, ude at arbejde på stedet eller ved vejen. For jeg tror, at det er værd at være opmærksom på, at det jo altså ikke kun er et hensyn til dem, der arbejder på vejen, vi skal tage. Det er vigtigt, og det gør vi også med det her. Vejarbejdere, vedligeholdelsesarbejdere og oprydning efter ulykker på eller ved vejen, ja, det er selvfølgelig så også – det skal man være opmærksom på – noget, som forøger risikoen for andre trafikanter. Så derfor giver det mening, både selvfølgelig når der er folk på arbejde, men også når der ikke er folk på arbejde, om man vil, for der kan, som hr. Jonas Dahl også var inde på, være tale om, at der er indsnævring af kørebanerne; der er skarpere kurver; eller så er der, som vi eksempelvis også oplever, opsætning af trafikværn på strækningen. Det er jo for at sikre en bedre afvikling af trafikken. Og har vi folk, der overskrider hastighedsgrænserne der, ja, så udsætter de både sig selv, men jo også andre for en betydelig fare. Derfor er det en bredere sanktion end det, hr. Tom Behnke jo altså tidligere har agiteret for. Men det er nødvendigt, for det er både vejarbejderne og også sig selv og andre trafikanter, som man udsætter for en fare i de her situationer.

Øget færdselssikkerhed er også det bærende element i lovforslagets anden del. For høj fart ved vi alle sammen er skyldig i alt, alt for mange alvorlige trafikulykker. Vi skal have tallet ned, både for så vidt angår andelen af dem, der bliver dræbt i trafikken, og også dem, der kommer alvorligt til skade.

Kl. 11:27

Det er glædeligt, at antallet af ulykker de seneste år er på vej ned, at vi altså ser en mindskelse i antallet af dræbte i trafikken og også i antallet af tilskadekomne i trafikken. Men vi skal længere ned, og derfor er vi nødt til hele tiden og løbende at overveje nye tiltag, som gør, at vi får sat bedre ind over for de hastighedsoverskridelser, der stadig væk er alt for mange af i trafikken. Brugen af automatisk trafikkontrol er et helt centralt værktøj i politiets arbejde med at kontrollere hastighedsgrænserne, og med regeringens trafikikkerhedspakke, som er fra 2012, blev det som sagt besluttet at firdoble antallet af politiets fotovogne.

Jeg har også med meget stor tilfredshed noteret mig, at en undersøgelse fra Rådet for Sikker Trafik her fra 2013 viser, at 86 pct., 86 pct. af danskerne mener, at det er en god eller meget god idé, at politiet kontrollerer bilisternes fart med fotovogne. Når beslutningen om flere ATK-biler er udmøntet, vil vi opleve det, der er helt centralt, nemlig et øget kontroltryk i forhold til hastighedsforseelser. I den forbindelse er det vigtigt, at fartsnyderne så også oplever, altså oplever, at de udsættes for et stærkt kontroltryk. Det kan vi selvfølgelig medvirke til at sikre på forskellig vis; dels ved at sikre, at der til behandlingen af sager under den foreslåede ordning vil blive introduceret et nyt it-system, så sagsbehandling af de her sager og af de her forseelser i højere grad automatiseres, dels ved at det med det her forslag sikres, at der som udgangspunkt altid er en at holde ansvarlig i de her situationer. I dag er det sådan, som det også har været fremme, at ca. 12 pct. af alle ATK-billederne henlægges, fordi billedet ikke kan anvendes som bevis for, hvem der var fører i den pågældende situation, og det er vel at mærke, selv om nummerpladen er læselig, så ejeren godt ville kunne identificeres ad den vej. I 2012 svarede det til 36.000 billeder. Årsagen hertil kan f.eks. være, at føreren bærer en hovedbeklædning, holder en hånd foran ansigtet, drejer hovedet væk eller er skjult bag en solskærm. Med forslaget om betinget objektivi bødeansvar sikrer vi jo altså, at der som udgangspunkt altid er nogen at holde ansvarlig, nemlig enten ejeren eller brugeren af bilen, uanset om det er tilfældigheder eller bevidst forsøg på omgåelse, som er skyld i, at man ikke kan se føreren tydeligt. Samtidig sikrer vi også, at ejeren eller brugeren får en klar og let adgang til at slippe for bøden, om man vil, hvis en anden anerkender at have været føreren på det pågældende tidspunkt.

Lad mig fremhæve følgende elementer i den foreslåede ordning, som har været meget diskuteret, også her i dag: Det betingede objek-

tive bødeansvar indeholder jo ikke alle forseelser, men mindre grove hastighedssager, hvor fartgrænsen er overskredet med højst 30 pct. Vi taler altså herved kun om de ATK-sager, hvor straffen i dag alene er bøde, altså alene er bøde. Vi taler ikke om klip i kørekortet, vi taler heller ikke om frakendelse eller kørselsforbud, vi taler heller ikke om konfiskation og selvfølgelig heller ikke om fængselsstraf. Bøden kommer desuden, som det også har været fremme, ikke til at stå på straffeattesten. Det er også vigtigt at have for øje, at det erfaringsmæssigt rent faktisk jo er ejeren eller brugeren, der sidder bag rattet i over halvdelen af sagerne, og i de resterende sager tilhører førerne i de fleste tilfælde samme husstand som ejeren eller brugeren. I øvrigt kommer det selvfølgelig ikke på tale at pålægge ejeren eller brugeren en bøde, hvis bilen f.eks. har været stjålet. Det fremgår også udtrykkeligt af de foreslåede nye bestemmelser i lovforslaget. Ejeren eller brugeren bliver desuden fritaget for det objektive ansvar, når han udpeger en anden person, som erkender at have ført bilen på gerningstidspunktet.

Den foreslåede ordning betyder, at man som ejer eller bruger jo selvfølgelig bør forholde sig til, hvem man udlåner sin bil til; det gælder også, når føreren er fra ens egen husstand. Med de her oplagte forholdsregler er det min formodning, at de færreste ejere eller brugere vil stå i en situation, hvor de enten ikke kan udpege en anden som fører eller den anden fører ikke erkender eller vil erkende kørslen. Så jeg mener sådan set, at det er på et ret sikkert fundament, vi står. Når det er sagt, er det klart, at der har været debat om det, og der har også været grundige overvejelser forud for det her lovforslag, fordi det jo er regler om objektivt ansvar, og det er regler, som jo altså kun undtagelsesvis, men dog alligevel tidligere er blevet indført. Uanset at vi ikke anbefaler et rent objektivt ansvar, så har en række høringsparter også reageret på forslaget med bekymring i forhold til de retssikkerhedsmæssige konsekvenser, og det har også været fremme i debatten i dag – helt naturligt i øvrigt – og det har selvfølgelig også gjort indtryk. I lyset af den her kritik har vi også arbejdet videre med lovforslaget, og i det endelige lovforslag, som vi behandler her i dag, har vi jo altså beskrevet processen mere end nøje for, hvordan man pålægger et bødeansvar, og hvordan det vil blive tilrettelagt, og de aspekter synes jeg der er grund til at fremhæve her i dag.

KI. 11:33

Når en ejer eller en registreret bruger vil modtage et bødeforlæg fra politiet, vil man også modtage en vejledning, og vejledningen kan bl.a. omfatte oplysninger om indsigelsesmuligheder, hvordan en fører skal udpeges, hvordan føreren angiver sin erkendelse, hvad der gælder i forhold til påtaleopgivelse, og hvad der gælder i forhold til domstolsbehandling uden et retsmøde. Ejeren vil med den foreslåede ordning ikke indledningsvis få ATK-billedet tilsendt – og nu kommer det – men ATK-billedet vil selvfølgelig være lagret i politiets it-system, og ejeren vil kunne få adgang til at se det, hvis man er i tvivl om, hvorvidt han på gerningstidspunktet har kørt på den pågældende strækning, eller er i tvivl om, hvem der kan have ført køretøjet, og den her adgang til at se billedet er nu udtrykkeligt nævnt i lovforslagets bemærkninger. Så den mulighed er der; er man i tvivl, kan man få lov til at se billedet, så kan man se, hvem det er, der har kørt det, man kan også se, om man rent faktisk kørte på den vejstrækning, som man altså får en bøde for. Og ligesom i dag vil man også fremadrettet kunne komme med indsigelser over for ATK-måling, f.eks. vedrørende målingens rigtighed, udstyrets kalibrering, som det hedder, skiltningens lovlighed, eller om fotovognen var opstillet korrekt. Det er også udtrykkeligt nu nævnt i lovbe mærkningerne.

Og så vil jeg også gerne understrege, at det naturligvis, som det også er tilfældet i dag, vil være anklagemyndigheden, der skal tage skridt til at indlevere anklageskriftet til retten, hvis ejeren ikke vedtager bødeforlægget. Det vil således påhvile anklagemyndighederne og ikke borgeren – det kunne man måske få opfattelsen af, når man

lytter til hr. Tom Behnke – der skal følge op på manglende reaktion fra ejerens side, hvis forholdet skal retsforfølges. Det er på den baggrund vores vurdering, at det samlet set vil være retssikkerhedsmæssigt forsvarligt at indføre det, vi taler om her, altså et betinget objektivt bødeansvar i de her omfattende sager, som vi taler om, og som altså er sager af bødestørrelse på maks. 30 pct. overskridelse. Det er altså det, der er tale om i forhold til det, vi foreslår. Desuden vil jeg selvfølgelig gerne fremhæve, at forslaget er inspireret af anbefalinger fra Færdselssikkerhedskommissionen om indførelse af ikke et betinget, men rent objektivt ejeransvar i hastighedssager, og at en lignende ordning – det har også været fremme – som den, vi foreslår, med et betinget objektivt ansvar, allerede findes i dag i Belgien.

Med de her bemærkninger vil jeg endnu en gang takke for opbakningen til forslaget. Jeg skal sige, at for så vidt angår Enhedslistens ønske om en evaluering af hele konceptet, er vi selvfølgelig indstillet på at finde en vej til det. Grundlæggende mener vi, at det her er en god ordning. Tak for opbakningen fra Enhedslistens side. Det vil have stor betydning, det vil også kunne forbedre færdselssikkerheden, hvilket er hovedmålet, nemlig at vi skal have færre dræbte og tilskadedkomne i trafikken.

KI. 11:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

KI. 11:37

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, at det er meget flot, at ministeren takker for opbakningen til forslaget, når man i dag rent faktisk indfører et helt nye retsprincip med ét mandats flertal. Det er ikke meget at takke for, det synes jeg ikke.

Jeg er for så vidt enig med regeringen og ministeren i det behov, der kan være for at beskytte vejarbejderne derude på vejene, for at gøre det bedre for dem alle sammen, mere trygt og mere sikkert. Det var derfor, at jeg selv stillede et forslag for et halvt år siden, hvor ministeren talte imod det. Men det, jeg er nødt til at spørge om, er: Hvordan beskytter man disse vejarbejdere ved at lave dobbelt sanktionsstraf uden for arbejdstid? Så siger ministeren, at det er, fordi vejen kan have et andet forløb. Ja, det kan den da godt.

Så er spørgsmålet: Kommer regeringen med nye lovforslag om dobbelt op på de bøder og andre sanktioner i forbindelse med særlig lav hastighed på havnearealer, viadukter, skoler, hospitaler, smalle passager og andre steder, hvor man netop har en skiltet hastighed af hensyn til trafikikkerheden? Kan vi imødesee nye lovforslag fra regeringen, der går i den samme retning? Det er bare, for at vi er advaret.

KI. 11:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

KI. 11:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu skal jeg belært af erfaringen og hr. Tom Behnkes reaktion passe på med at sige nej, for så risikerer jeg jo bare at skuffe hr. Tom Behnke yderligere. Jeg synes, at hr. Tom Behnke skal vælge at være glad og tilfreds med det forslag, som regeringen har fremlagt her i dag.

Det er rigtigt, at vi tidligere har haft en diskussion om problematikkerne for vejarbejdere og det faktum, at folk kører alt for stærkt, selv om der også er meget klar skiltning ved vejarbejder. Det er der simpelt hen behov for at få sat ind over for. Det vil man jo i øvrigt også kunne med de ATK-vogne, som regeringen nu sikrer kommer på gaden. Man ville kunne gøre det med andre former for automatisk

trafikkontrol, og så synes vi, at det er en rimelig balance, at så skærper man også sanktioner. Det gør man, både når der er folk på arbejde med vejarbejdet, og også når der ikke er folk, der arbejder. Og hvorfor? Fordi det jo oftest er ved vejarbejder, at der er lavet chikaner, der er nye køremønstre og andet, som jo både udsætter den, der kører omkring et vejarbejde, og andre trafikanter for fare, hvis man kører for stærkt.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:39

Tom Behnke (KF):

Jamen det er jo godt, så vi får fastslået, at det, det handler om, er sikkerhed i arbejdstiden, og uden for arbejdstid er det en ren pengemaskine. Det er jo det, ministeren står og siger, ved at han ikke ville svare på mit spørgsmål. Det er jo fair nok, det er en holdning, man kan have. Vi er dybt imod fra konservativ side, vil jeg så sige.

Så lad mig springe til et andet emne. Ministeren gjorde det ligesom til en stor sag og understregede, at i fremtiden ville man få lov til at se billedet, der er blevet optaget, sådan så man, hvis man er i tvivl eller sådan noget, kan få lov til at se billedet. Det sker automatisk i dag. Til alle, der får tilsendt et bødeforelæg for at køre for stærkt, vedlægges der fotodokumentation. Har man tænkt sig at slette det i fremtiden?

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 11:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

I forhold til spørgsmålet om hastighedsoverskridelserne med vejarbejde, håber jeg dog ikke, at De Konservative er af den opfattelse, at når folk går hjem fra et sådant vejarbejde, når man stopper ved 4-5-tiden, så skal man bare have lov til at køre, som man vil. Der er jo altså også hensynet at tage til andre trafikanter omkring vejarbejdet, og det er jo derfor, at det gælder, uanset om det så at sige er den lyse eller mørke tid på dagen.

Det er jo rigtigt nok med billedet, at det nu udtrykkeligt er indført, at det kan man, hvis man er i tvivl, og så kan man jo henvende sig til politiet og få lov til at se billedet, så man kan få afklaret de der forskellige tvister, der måtte være i de situationer.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:40

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Som den konservative ordfører må jeg sige, at jeg finder det lidt beskæmmende, at justitsministeren vil indføre et nyt princip med blot et enkelt mandats flertal her i Folketingssalen. Det er jo noget – det er ministeren selvfølgelig klar over – Straffelovrådet på det kraftigste har advaret imod, og som jeg har forstået det, er Straffelovrådet, som jo består af de fremmeste juridiske eksperter, nogle, som justitsministeren normalt lytter meget til, dog med undtagelse af, når de anbefaler noget, ministeren ikke er enig i. Så lytter ministeren ikke til dem, og det er så tilsyneladende tilfældet her.

Det, jeg godt vil spørge justitsministeren om, er: Ministeren siger, at man har justeret og taget hensyn til de kritiske høringsvar, men er det ikke fortsat sådan, at hvis det ikke lykkes for ejeren af en bil at få en anden til at erkende, at vedkommende kørte bilen, så peger pilen igen på ejeren, og så er der altså ejeren, der bliver ansvar-

lig? Det vil sige, at det grundlæggende princip, der selv efter justitsministerens justeringer med billeder og andet indføres her, er, at det er ejeren, der bliver ansvarlig for bøden, i stedet for føreren, der begik fartforseelsen.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 11:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo derfor, at det hedder et ejeransvar, så det er sådan set rigtigt. Men inden man kommer dertil, er der jo muligheder for at få lov til at se billedet, hvis man er i tvivl. Man kan også rejse en sag. Jeg tror dog, at det er i de færreste tilfælde, at man vil rejse en sag. Jeg tror trods alt, at langt, langt de fleste af os, når vi låner vores bil ud til en anden, gør det for at hjælpe den pågældende. Altså, det er folk, der måske ikke har en bil; det kan være folk, der har en bil, der er på værksted – der kan være mange forhold, men i langt, langt de fleste tilfælde sker det inden for familien; det er til en ven eller en nabo, fordi der lige er et ærinde, der skal ordnes, en bil, der er på værksted, eller andet.

Det er jo det, vi taler om her, og derfor synes jeg, at man skal huske proportionerne i det her, nemlig at det vil være noget, som man vil kunne afklare relativt enkelt, og jeg forudser slet, slet ikke de konflikter, som jeg fornemmer ligger mellem linjerne i det, hr. Karsten Lauritzen spørger om.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:43

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig i, at man med det her lovforslag lægger opgaven med at løfte bevisbyrden for, hvem der i virkeligheden er den skyldige, fra politiet over til ejeren af bilen? Er justitsministeren enig i, at det er det, man i virkeligheden gør? Man siger, at man som udgangspunkt peger på ejeren, og hvis det er en anden, er det ejeren, der må løfte den bevisbyrde; så må ejeren få føreren til at erkende det. Der ved løfter man en opgave, der ellers lå hos politiet, over på ejeren af en bil. Er justitsministeren enig i den fremstilling?

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 11:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo stadig væk sådan, at anklagemyndigheden også kan blive bragt i situationer, hvor de skal løfte bevisbyrden for, hvem der har kørt bilen på det pågældende tidspunkt, og så kører sagen helt automatisk efter domstolene ligesom på en hel række områder. Så det er ikke så isoleret, som hr. Karsten Lauritzen siger. Her er der jo grundlæggende tale om, at det nu er et ejeransvar, vi går over til. Det er selvfølgelig det, der står på bundlinjen. Men inden vi kommer dertil, er der jo altså muligheder for at få det afklaret.

Så synes jeg bare, at det bør siges, hvis det er det sidste spørgsmål, at det med et objektivt strafansvar altså ikke er noget, som burde være fremmed for den tidligere regering. Ser vi på færdselsloven i øvrigt, restaurationsloven, arbejdsmiljøloven, medieansvarsloven kendes det princip allerede på en række områder i lovgivningen i dag.

Kl. 11:44

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Nå, undskyld, hr. Henning Hyllested har lige meldt sig. Undskyld.

Kl. 11:44

Henning Hyllested (EL):

Det var i virkeligheden hr. Karsten Lauritzen, der fik mig til at rejse mig. Det er bare lige for at høre, hvordan det i praksis foregår i dag sammenholdt med den nye lov. For hvis det er sådan, at man i dag får et bødeforelæg, så er man selvfølgelig ikke nødvendigvis sigtet som ejer, men man får jo et skema med ud – jeg har selv prøvet det – til at udfylde. I det her tilfælde var det min kone, som så skrev på, at det var mig, der havde ført bilen. Så ryger forlægget tilbage, og så får jeg et og erkender selvfølgelig, at det har jeg gjort.

Hvordan vil det være efter den nye lov? Det vil være en stadig væk være sådan, at forlægget kommer til ejeren, som så godt nok er sigtet, kan man sige, men vedkommende har jo mulighed for inden for 30 dage at skrive på og erkende, at det er en anden, der har ført bilen. Så ryger det vel tilbage, og så ryger det vel igen ud til den fører, man så har udpeget. Og hvis der så ikke sker noget, hvis sigtelsen ikke inden for 3 måneder, tror jeg det er, forfølges, så er man jo ude af det, og så er det jo føreren, der står med bødeforlægget. Er det ikke sådan? Jeg vil bare gerne lige have det præciseret.

Kl. 11:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 11:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er helt korrekt.

Kl. 11:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ministeren.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 20.11.2013).

Kl. 11:46

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingerne er åbnet. Fru Fatma Øktem.

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Alene i Danmark udsættes 29.000 kvinder hvert år for vold.

Vold er krænkende, nedværdigende og undertrykkende, og det er, som jeg tidligere har sagt her fra talerstolen, noget, som det er vigtigt for mig personligt og for Venstre at vi sætter fokus på.

Lovforslaget, vi behandler i dag, er en ratificering af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011. Regeringens tilløb har således været langt – det har jeg tidligere kommenteret, og jeg vil ikke gøre det igen. Men som bekendt er sent bedre end aldrig.

Da Danmark allerede langt hen ad vejen lever op til konventionen, er der hovedsagelig tale om, at straffelovens § 94, stk. 4, bliver ændret. Paragraffen sikrer, at forældelsesfristen for tvangsægteskaber, tvangsabort og tvangssterilisation først begynder, når offeret er fyldt 21 år, hvis forbrydelsen er begået mod et mindreårigt barn under 18 år. I dag er det sådan, at forældelsesfristen for tvangsægteskaber, tvangsabort og tvangssterilisation vil være 5 eller 10 år fra den dag, overgrebet er begået. Det vil så betyde, at hvis forbrydelsen er begået over for en lille pige, så kan det ske, at sagen er forældet, inden hun er myndig og klar til at konfrontere gerningsmanden. Vi synes helt klart, det er en forbedring af den nuværende lov, at forældelsesfristen starter, når offeret er 21 år.

Derudover lægger lovforslaget op til, at vi tager et par forbehold, hvor dansk lovgivning ellers kommer i konflikt med konventionen. Det første forbehold gælder i forbindelse med stalking, hvor vi for kort tid siden vedtog en lovgivning med et meget bredt flertal her i Folketinget. Det synes vi også, ligesom regeringen, er et fornuftigt forbehold at tage. Det andet forbehold handler om spørgsmålet om dobbelt strafbarhed. Her synes vi til gengæld, at regeringens argumentation på side 7 i lovforslaget er noget svær at gennemskue, og derfor vil jeg spørge lidt grundigere ind til det i udvalgsbehandlingen. Ja – meget teknisk.

Som jeg også nævnte, da vi drøftede denne konvention i foråret, er Venstre uenig i konventionens definition af køn, som den fremgår af indledningen, altså spørgsmålet om, hvorvidt køn er biologisk eller en social konstruktion. Vi mener først og fremmest, at køn er biologisk, og derfor synes vi også, at det er underligt og ret malplaceret at skrive i en konvention, at køn alene er en social konstruktion. Men så vidt vi kan læse ud af lovforslaget, vil den malplacerede definition ikke få nogen betydning i praksis, og derfor vil vi heller ikke lade det spærre for, at vi tilslutter os konventionen.

Så Venstre anerkender altså konventionens hovedformål: en nul-tolerance over for vold og en anskuelse af vold som en alvorlig overtrædelse af menneskerettighederne. Vold mod kvinder er uacceptabel, krænkende og ikke mindst diskriminerende, og Venstre er tilfreds med, at Danmark ratificerer Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at Venstre er positivt stemt over for forslaget.

Kl. 11:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:50

Pernille Skipper (EL):

Tak. Tak til ordføreren. Jeg kunne godt tænke mig at spørge til, hvorfor Venstre synes, det er okay, at Danmark tager forbehold over for artikel 34, som jo altså vedrører det her med at kriminalisere gentagen truende adfærd – man kan også kalde det stalking eller psykisk

terror. Ordføreren gik lidt let hen over det og sagde, at det var Venstre enig i. Jeg kunne godt tænke mig at få en forklaring, for vi synes faktisk ikke i Enhedslisten, at det nødvendigvis er så sort-hvidt og så ligetil at afgøre.

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Fatma Øktem (V):

Vi synes i Venstre, at det lovforslag, der kom sidste år, tilbage i 2012, og som blev vedtaget med et meget bredt flertal – hvis ikke jeg tager helt fejl, var det faktisk et enigt Folketing, der besluttede det – dækker tilstrækkeligt. Ud fra den redegørelse, vi har fra ministeren også – og det kunne jo selvfølgelig være interessant at spørge en gang til måske – jamen så er det faktisk bedre i praksis end det, der bliver lagt op til. Og det er vi enige i.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:52

Pernille Skipper (EL):

Jamen det, ordføreren henviser til, er jo, at vi i dansk ret i dag har det sådan, at man kan få et tilhold først, og overtræder man så det tilhold, er det kriminelt, og så kan man blive straffet. Det, konventionen lægger op til, er, at det i sig selv er strafbart, hvis man udfører stalking over for andre mennesker, og det er der mange interesseorganisationer, der arbejder med vold mod kvinder, også Dansk Anti-Stalking Forening osv., som anbefaler at vi faktisk får indført for at sende et vigtigt signal og for at få straffet stalkere også i praksis. Er ordføreren uenig med de organisationer?

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Fatma Øktem (V):

Nej, jeg er bestemt ikke uenig med nogen organisationer i, at det skal være strafbart – og det er det også – at være stalker. Og det er heller ikke i orden, at der er nogen, der overtræder andre menneskers grænser eller truer dem eller forfølger dem og sætter dem i sådan en situation. Det er jeg på ingen måde uenig med de organisationer i. Men når det så er sagt, er jeg nødt til at vende tilbage til, at det lovforslag, der kom sidste år, og som blev vedtaget af et enigt Folketing, er vi tilfredse med. Efter vores mening, og som jeg også forstår udredningen, er det i praksis bedre end det, der bliver lagt op til i konventionen, og det holder vi fast ved.

Kl. 11:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. 26.000 – så mange kvinder udsættes årligt for vold fra en tidligere eller nuværende partner. 8.000 mænd udsættes for fysisk partnervold. Der kan ikke være mange meninger om, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at nedbringe antallet af mennesker, der udsættes for partnervold. Og heldigvis har det været et fokusom-

råde i Danmark igennem en årrække. Vi har allerede gjort rigtig meget på området.

Lovforslaget, som vi behandler her i dag, har til formål at indhente Folketingets samtykke til, at Danmark tiltræder Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Vedtages lovforslaget, tilslutter Danmark sig altså Europarådets konvention om vold mod kvinder.

Samtidig indebærer lovforslaget, at straffelovens forældelsesregler ændres, således at forældelsesfristen i sager om tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisation, der begås over for et barn under 18 år, tidligst begynder at løbe, når offeret fylder 21 år. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe disse overgreb på unge og stille arrangørerne til ansvar for deres fuldstændig uacceptable handlinger. Det kan disse strafferetlige ændringer være medvirkende til, og på den baggrund skal jeg meddele, at Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 11:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger.

Jeg vil nu udsætte mødet til kl. 13.

Mødet er udsat. (Kl. 11:55).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet genoptages.

Vi er i gang med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 76, og vi er nået til Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det, formand. Det er jo sådan lidt ærgerligt, når man står midt i en debat, at blive afbrudt af en frokostpause, det afbryder også debatten på en eller anden sjov måde, men jeg skal forsøge at følge den op.

Det er jo sådan, at man med forslaget laver nogle få lovændringer, sådan at man kan ratificere den konvention, der er lavet i Europarådet, om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det er jo noget, som vi alle sammen ønsker at bekæmpe. Ingen tvivl om det.

Det, som der ønskes ifølge lovforslaget, er, at forældelsesfristen bliver ændret på den måde, at man skal være 21 år, før den starter og går i gang med at tælle, kan man sige, sådan at det ikke er derfra, hvor forbrydelsen er sket, hvilket jo godt kan være mange år før. Og så tages der forbehold over for to af konventionens bestemmelser, der vedrører stalking og dobbelt strafbarhed. Alt det er for så vidt helt fint.

Jeg synes også, det er rigtig godt, at vi får lavet den her lovændring i forhold til forældelsesfristen, hvor det jo alt andet lige, synes jeg, er mere rimeligt at sige, at det er fra det 21. år, fordi det er sager, hvor forældelsesfristen, hvis det er sket tilpas tidligt i et liv, kan være udløbet, inden man overhovedet er myndig, og inden man overhovedet tager stilling til sagerne.

Men der er dog noget, der bekymrer os i Dansk Folkeparti, når vi læser konventionens kapitel 7, der handler om indvandring og asyl. Det er jo sådan med de her konventioner, der laves, at det er noget, der skal overholdes, hvis man tiltræder dem. Sådan er det typisk i Danmark: Hvis vi har tiltrådt en konvention, vil vi også overholde den.

Kapitel 7, fra artikel 59 til artikel 61, vedrører indvandring og asyl, og når man kigger på det notat, som Justitsministeriet har fået lavet, og selve konventionen, ser man, at det i bund og grund går ud på, at hvis man er ramt af vold i sit ægteskab og ønsker at blive skilt, kan man få en selvstændig opholdstilladelse på grund af det. Det er også noget, vi har en lov om i Danmark. Men af principielle grunde ønsker vi faktisk ikke at støtte det i Dansk Folkeparti, og det vil jeg godt komme med nogle små kommentarer til.

Hvis man har et demokrati, må det være sådan, at det er det til enhver tid siddende flertal i et folketing, der beslutter sig for, hvordan lovene skal være i Danmark. I samme øjeblik vi tiltræder den her konvention, betyder det, at det lige pludselig er Europarådet, der egentlig har besluttet, hvordan vores lov skal være, og det kan godt være, at den harmonerer fuldstændigt med konventionen og p.t. ikke kræver, at der bliver lavet lovændringer nu. Men det betyder også, at vi fremover så skal udtræde af konventionen eller sige, at vi ikke længere ønsker at være med i konventionen, hvis vi ønsker at lave lovændringer på det område. Det er i hvert fald sådan, jeg har forstået det, og så må justitsministeren jo rette mig, hvis jeg tager fejl. Men det er altså årsagen til, at vi i Dansk Folkeparti faktisk ikke ønsker at sige ja til det her.

Jeg vil godt sige, at det intet har at gøre med, at forældelsesfristen bliver lavet om, for det synes vi faktisk er en rigtig god idé, men det kunne vi jo sådan set bare selv have lavet. Det har heller ikke noget at gøre med, at vi ikke ønsker at bekæmpe vold mod kvinder eller vold i hjemmet, for selvfølgelig ønsker vi at gøre det. Men det har altså noget at gøre med, at når vi har tiltrådt en konvention, kan det nogle gange få konsekvenser, som vi ikke nødvendigvis har kunnet overskue på daværende tidspunkt.

Jeg vil sige det sådan, at det altså altid bør være sådan, at det folketing, der er valgt i Danmark via en demokratisk proces, også skal kunne have lov til at ændre reglerne. Så af samme årsag støtter Dansk Folkeparti ikke forslaget.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi videre til hr. Jeppe Mikkelsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, formand. Kære alle! Vi skal fejre, at vi med dette forslag inden længe tiltræder Europarådets konvention om vold mod kvinder. Det er på mange måder en rigtig god dag, og vi Radikale er meget begejstrede. Det er rigtig godt, at vi med forslaget går forrest i denne kamp for især kvinders rettigheder.

På mange måder lever dansk lovgivning jo op til konventionens krav. Som de forrige ordførere var inde på, ændrer vi på forældelsesfristen for bestemte forbrydelsestyper, bl.a. tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisering, og her lader vi så forældelsesfristen løbe fra det 21. år, ligesom vi i dag gør ved seksuelt misbrug af børn. Men i det store hele tror jeg godt man kan tillade sig at sige at dansk lovgivning allerede lever op til konventionen.

Men når det for alvor gør en forskel, at vi i dag førstebehandler det her lovforslag, er det jo, fordi vi så er med til at lægge et pres på de øvrige lande rundt om i Europa og resten af verden – et pres for, at de også må se at få styrket kvinders rettigheder. Mig bekendt er der syv lande, som allerede har ratificeret konventionen. Danmark bliver så det ottende, og vi bliver med al sandsynlighed det første land blandt de lande, vi normalt sammenligner os med, og det kan vi jo godt være lidt stolte over. Jeg håber, at det vil gøre, at politikere i Norge, Sverige, Finland, Storbritannien, Tyskland, Holland osv. bliver en smule jaloux, så de også får sat skub i processen og kommer i

gang med at få ratificeret konventionen, for der skal jo ti lande til, før den træder i kraft. Jeg håber, det kommer til at ske snarest.

Vi tager et par enkelte forbehold over for to elementer i konventionen. Her er det vigtigt at forstå, at konventionen giver mulighed for at tage forbehold på nogle enkelte områder – ikke i forhold til alle paragrafferne, men nogle enkelte paragraffer – og to af de steder, hvor vi tager forbehold, er lige præcis de her steder, hvor man kan sige at konventionen anerkender, at der kan være noget med retstradition osv., som gør, at der bør være mulighed for at tage forbehold. Det benytter vi os så af.

Samlet set vil jeg sige, at jeg synes, det er en rigtig god dag for Danmark og for arbejdet for flere og bedre menneskerettigheder. Det synes jeg godt vi kan være stolte af, og i Radikale Venstre er vi i hvert fald meget begejstrede over at kunne meddele, at vi støtter dette lovforslag.

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og vi går straks til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Annika Smith.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Annika Smith (SF):

Tak. Jeg holder den her ordførertale på vegne af SF's ordfører, og jeg vil først og fremmest takke for de mønter, der er samlet ind i forbindelse med min jomfrutale her. Det er et fint bidrag til de mange milliarder, der er kastet efter den røde regerings finanslov, så tak for det.

Det skønnes, at der i Danmark er omkring 29.000 kvinder, der årligt udsættes for vold i hjemmet. Omkring 10.000 af disse er udsat for gentagen og grovere vold. Derfor er jeg også rigtig glad for, at vi i dag kan sikre, at Danmark ratificerer Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Selv om disse tal gør indtryk og det er alt for høje tal i et land som Danmark, står Danmark alligevel i en stærk position, når det gælder ligestilling, sammenlignet med så mange andre lande verden over. Men det forpligter os. Vi skal gå forrest i arbejdet for at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder både i Danmark og i andre lande, og derfor er jeg som sagt glad for, at Danmark har mulighed for at blive et af foregangslandene, når vi ratificerer konventionen.

På langt de fleste områder lever Danmark op til de forpligtelser, der ligger i konventionen, ja, på nogle områder går vi endda længere end konventionens forpligtelser. I dag går vi så den sidste del af vejen og ændrer forældelsesfristen i sager om tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisering, og på den måde giver vi en mere fair chance til ofrene i disse sager. Vi ændrede forældelsesfristen i sager om eksempelvis incest, fordi vi mente, det var urimeligt at forvente, at et barn skulle kunne gå imod sin egen familie, mens det stadig kun var et barn. Det samme gælder selvfølgelig i disse sager.

Indsatsen mod æresrelaterede konflikter og de nye regler for forældelsesfrister vil ikke blot fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder, men også være et stort skridt i den rigtige retning for at fremme ligestillingen af kvinder med etnisk minoritetsbaggrund. Dette skyldes, at undersøgelser viser, at det ofte er i etnisk minoritetsfamilier, denne type af kriminalitet foregår.

Med disse initiativer tager regeringen afstand fra tvang og social kontrol, samtidig med at vi rækker en hjælpende hånd ud til de mennesker, der kommer i klemme i disse sager. SF bakker op om lovforslaget.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak for denne jomfrutale fra SF's ordfører. Og så går vi til Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kan forstå på den politiske debat det sidste par dage, at Enhedslisten bærer ansvaret for alle regeringens politiske valg, og så vil jeg skynde mig at tage æren for et af de gode, nemlig det her lovforslag. Spøg til side – Enhedslisten har faktisk utrolig længe forsøgt at presse på, for at Danmark skulle ratificere Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, og det står vi nu med i dag. Vi har stillet spørgsmål i sagen, vi har haft et beslutningsforslag i salen, og nu er der så det her lovforslag, og det er vi selvfølgelig rigtig, rigtig glade for – ikke mindst fordi det nu bliver muligt fra Danmarks side at lægge pres på endnu flere lande i forhold til at ratificere konventionen, så den reelt kan træde i kraft.

Vold mod kvinder er ikke kun – i gåsøjne – et spørgsmål om vold, som i sig selv er uhyggeligt og uacceptabelt og noget, der skal bekæmpes, men det er også et ligestillingsspørgsmål. Hvert år udsættes ca. 29.000 kvinder – som SF's ordfører også sagde – i Danmark for partnervold. Det er ikke kun et privat anliggende, når der foregår vold i hjemmet, men desværre er vi stadig væk i en situation, hvor man alt for ofte kategoriserer vold i hjemmet og partnervold som et privat anliggende, som husspektakler. Og det er ikke kun uacceptabelt, fordi det betyder, at der er mennesker, der bliver udsat for vold, uden at der sker en tilstrækkelig reaktion fra samfundets side, det er også uacceptabelt, fordi det er med til indirekte at insinuerer, at kvinder, der er udsat for vold, selv bærer en del af skylden.

Dybest set er det et spørgsmål om en reel ligestilling, når vi kræver en større indsats og handling over for vold i hjemmet. Det nye og meget progressive ved den her konvention er nemlig også, at man anerkender vold mod kvinder som et strukturelt problem – et problem, som adskiller sig fra andre former for problemer med vold, fordi det udspringer af kønsroller og kvindeundertrykkelse. Og når vi ratificerer den her konvention, siger vi ikke bare nej til vold, vi siger nej til den kvindeundertrykkelse og den mangel på reel ligestilling, der legitimerer, at partnere udøver vold og psykisk terror mod deres nærmeste. Vi stiller os op som beskyttere og værn omkring de børn, der oplever deres mor eller far blive udsat for vold i hjemmet, som ødelægges som mennesker, og som er i risiko for at videreføre den voldelige adfærd i deres eget voksenliv.

Det er denne særlige tilgang og det at forstå vold mod kvinder som et ligestillingsproblem, som en strukturelt problem i samfundet, som noget, der ikke kun har noget med biologi at gøre, men den måde, vi ser køn og kønsroller på i vores samfund, der gør denne konvention særlig progressiv.

Derfor vil jeg også påpege, at når vi taler om 29.000 kvinder i Danmark, der udsættes for partnervold, taler vi også samtidig om ca. 100 millioner europæiske kvinder, der udsættes for partnervold årligt. Det er rigtig, rigtig mange mennesker, og vi har et ansvar for at presse på, for at endnu flere lande ratificerer den her konvention. Når Danmark har sat sin underskrift, mangler vi to mere, og så kan den træde i kraft.

Det er en del af det at udbrede menneskerettigheder – retten til egen krop, retten til at sige fra over for vold – til andre lande, som er positivt, og som er der, hvor Danmark burde gå forrest. Derfor forekommer det mig også særlig mystisk, at Dansk Folkeparti i sin begrundelse siger, at de ikke mener, at Danmark skal tiltræde konventionen. Det at udbrede menneskerettigheder til resten af Europa, det at stå sammen i Europa mod vold og for menneskerettigheder burde så-

dan set også være Dansk Folkepartis opgave, og det har meget, meget lidt med dansk suverænitet at gøre. Det har noget at gøre med kvinders rettigheder.

Så vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal læse en tale op på vegne af Liberal Alliances retsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, som ikke har mulighed for at være her i dag.

Liberal Alliance deltager naturligvis gerne i kampen mod vold og undertrykkelse, og det skal derfor ikke være nogen hemmelighed, at vi flere gange har talt for skærpelse af lovgivningen på området. Det forslag, vi behandler i dag, kommer som bekendt, for at Danmark kan ratificere Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Vi noterer os, at gældende dansk lovgivning i vidt omfang allerede opfylder de forpligtelser, der er indeholdt i konventionen, men vi er alligevel glade for, at der er nogle ændringer. Vi er f.eks. glade for, at forældelsesfristen i sager om tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisering begået over for et barn under 18 år fremover først skal begynde at løbe, når offeret fylder 21 år. I vores bog er det et fint initiativ, da den slags alvorlige overgreb mod mindreårige kræver en helt særlig indsats og opmærksomhed.

Liberal Alliance ser således velvilligt på det lovforslag, vi behandler i dag.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Og så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Også fra konservativ side skal der lyde positive røster til lovforslaget her. Vi kan støtte lovforslaget og synes, det er fint, at vi får ratificeret konventionen. Vores udgangspunkt er i den sammenhæng, at vold er vold og vold er strafbart. Det skal det selvfølgelig være. Det er helt uacceptabelt, og det er det sådan set, uanset om volden finder sted i hjemmet eller uden for hjemmet. Og det er det også, uanset om offeret er mand eller kvinde. Vold er uacceptabelt. Så selvfølgelig skal vi komme efter volden og gerningsmændene og sørge for, at de bliver straffet, ingen tvivl om det.

Men når det så er sagt sådan helt generelt, så er det jo heller ikke nogen hemmelighed, at der er områder, hvor der er behov for, at man sætter særlig fokus på og tager særlig hånd om nogle problemer, hvor det måske er endnu sværere at begå sig, og hvor det er svært at kunne komme til at anmelde det til myndighederne. Og når det så endelig sker, så er det vigtigt, at det bliver taget meget alvorligt. Derfor er vi positive over for, at man ratificerer den her konvention, ingen problemer i det.

Men vi er for så vidt ikke enige i det, som regeringen foreslår, nemlig at man tager forbehold for det her med stalking. Jeg ved godt, at man som regering formentlig er nødt til at gøre det, fordi den danske lovgivning lige nu er indrettet på en sådan måde, at man er nødt til at tage det forbehold. Men jeg vil gerne understrege, at for mig som konservativ er det ikke væsentligt, at man for at kunne blive dømt for stalking først har fået et tilhold. Det er sådan, reglerne er

i Danmark i dag, og regeringen ønsker så at fastholde, at sådan skal det være. Det er derfor, man ønsker at tage et forbehold i forhold til konventionen.

Der vil jeg bare sige: Det er vi ikke enige i. Vi ønsker, at det skal være strafbart at foretage stalking, uanset om man har fået et tilhold først eller ej, og vi håber sådan set på, at vi på et tidspunkt kan opnå et flertal i Folketinget for, at vi kan gennemføre den lovændring. Det vil vi kunne, også selv om vi har taget forbehold i forhold til konventionen, for forbeholdet betyder ikke, at vi ikke kan gøre det, det betyder bare, at vi ikke behøver at gøre det. Og det håber jeg at ministeren og regeringen husker på.

Så synes jeg også, det er værd at understrege, at når vi taler om en konvention her, som handler om vold mod kvinder og vold i hjemmet, så kunne man måske lidt morsomt bemærke, at det er lidt underligt, at hverken ligestillingskommissæren eller vores egen ligestillingsminister ligesom har gjort anskrig i den sammenhæng og sagt, at den her lovgivning, den her konvention jo er sådan lidt kønskævt, men det er der jo, som det er nævnt, en god grund til.

Når det er sagt, er jeg også nødt til at understrege, at vi i Danmark halter bagud i forhold til vold mod mænd, for hvor vi i Danmark har krisecentre til voldsramte kvinder, så har voldsramte mænd ingen steder at gå hen, og det synes jeg er et problem. Voldsramte mænd er henvist til at søge ned på et almindeligt herberg eller en varmestue eller lignende. Der er reelt ingen muligheder for voldsramte mænd.

Så lige så vigtigt det er, at vi nu har en konvention, der handler om vold mod kvinder og vold i hjemmet, så burde man faktisk også have en konvention mod vold mod mænd. Og vi burde i Danmark tage nogle initiativer til at få samlet op i forhold til den mangel, der er. Det er en mangel, der har været i mange år, så det er ikke belastende for eller en beskyldning mod den nuværende regering, slet ikke, det er bare en konstatering af, at der er en skævhed i den måde, vi behandler det her problem på i Danmark, hvor der heldigvis bliver taget god hånd om voldsramte kvinder, og det skal vi blive ved med. Men der mangler initiativer i forhold til at tage hånd om voldsramte mænd.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så har justitsministeren mulighed for at hæfte ende på debatten.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det vil jeg benytte mig af, og jeg håber, at det kan lykkes.

Først vil jeg selvfølgelig lige starte med at takke ordførerne for den, kan man sige, meget positive modtagelse, der er her af lovforslaget. Det er jo et emne, vi har diskuteret før, hvor der også var stor opbakning til, at vi skulle bevæge os i den her retning.

Der er jo tale om et lovforslag, som først og fremmest har til formål at indhente, som det hedder, Folketingets samtykke til, at vi fra dansk side tiltræder Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, populært kaldet Europarådets konvention om vold mod kvinder. Lovforslaget går som sagt samtidig ud på at ændre straffelovens forældelsesregler, så forældelsesfristen i sager om tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisering, der begås over for et barn under 18 år, tidligst begynder at løbe, når offeret fylder 21 år. Dermed vil lovforslaget være med til at sikre, at dansk lovgivning fuldt ud lever op til de krav, som Europarådets konvention om vold mod kvinder stiller os over for.

Med de bemærkninger tror jeg at jeg vil sige tak for en rigtig god debat og en meget, meget bred opbakning. Der har været nogle spørgsmål til enkelte artikler, bl.a. har artikel 34, og andre, været til

debat. Det kan vi godt tage her, men det er meget kompliceret, og måske tjener det til den fælles forståelse af omfanget af det, at vi gør det på skrift i udvalgsarbejdet. Men hvis der er spørgsmål, så svarer jeg selvfølgelig gerne på dem her.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke nogen spørgsmål, så vi siger tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer på astmaområdet, særlig med fokus på forebyggelse af børneastma og nedbringelse af antallet af indlagte børn med astma?

Af Jane Heitmann (V), Sophie Løhde (V) og Eyvind Vesselbo (V).
(Anmeldelse 02.10.2013. Fremme 08.10.2013).

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Punktet vedrører ikke låneoptagning, men vedrører sundhed og forebyggelse af astma. Det er en forespørgsel stillet af fru Jane Heitmann m.fl.

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 3. december.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Jane Heitmann.

Kl. 13:23

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Jane Heitmann (V):

Denne forespørgsel retter sig mod regeringens initiativer på astmaområdet og særlig på børneastmaområdet. I Danmark lider 300.000 mennesker af astma. 75.000 af de mennesker er børn i førskolealderen, og 60.000 er børn i skolealderen. Astma er den hyppigste kroniske børnesygdom, og det er den sygdom, som forårsager flest indlæggelser på de pædiatriske afdelinger. Der er absolut brug for en styrket indsats.

I Venstre efterspørger vi, at vi i fremtiden sikrer området højere prioritet, ved at der iværksættes initiativer, som sikrer, at de retningslinjer, der er for behandlingen af børneastma, følges, og gerne, at der indføres nationale kliniske retningslinjer, ligesom vi gerne ser, at der tages initiativer, som kan forbedre den tidlige opsporing af astmabørn.

Jeg ser frem til en god debat.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så skal vi høre, hvad ministeren for sundhed og forebyggelse har at sige til det.

Kl. 13:24

Besvarelse**Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):**

Tak for det, hr. formand. Og også tak til forespørgselsstillerne for forespørgslen om regeringens planer på astmaområdet med særlig fokus på børneastma. Det er et meget vigtigt emne at have på dagsordenen, og det er godt, vi har lejlighed til at diskutere det her i dag.

Astma og børneastma er jo en kronisk betændelsestilstand i lungerne. Det kan give anledning til gentagne anfald af åndenød, hoste, trykken i brystet og hvæsende eller pibende vejrtrækning. Astma forekommer mere hyppigt hos børn end hos voksne og optræder ofte i perioder hos børn, mens den oftere er mere vedvarende hos voksne. Sygdommen rammer meget store grupper i befolkningen, og den rammer socialt skævt. Den sidste del kommer jeg tilbage til.

Vi taler altså om en af de helt store folkesygdomme, og vi ved, at sygdommen i noget omfang desværre stadig er underdiagnosticeret. Ubehandlet eller underbehandlet astma kan medføre, at man over tid også taber lungefunktion, og det øger risikoen for kronisk invaliderende lungelidelse med varig nedsættelse af lungernes funktion.

Vi ved, at sygdommen opstår i samspil mellem arv og miljø, men i dag kender vi ikke den egentlige årsag til astma. Derfor kan vi heller ikke gennem primær forebyggelse sikre, at børn og voksne ikke udvikler astma, og netop derfor er det så vigtigt, at vi er opmærksomme på at opspore astma så tidligt som muligt. Ved tidlig opsporing og udredning kan den korrekte diagnose stilles, og så kan den rigtige behandling af den enkelte patient, om det er barn eller voksen, iværksættes.

Den behandling, vi taler om, kan dels være akut medicin til den aktuelle situation, dels forebyggende medicinsk behandling. Ud over det kan man se på, hvad det er for miljøfaktorer, der udløser symptomerne. Sundhedsstyrelsen oplyser, at blandt småbørn har op mod 20 pct. episoder med astmatiske symptomer, og omkring 10 pct. af skolebørnene har astma.

Vi ved, at der er en klar sammenhæng mellem astma og allergi, og derfor bør alle med astma undersøges for allergi og andre allergiske sygdomme. F.eks. kan allergi over for en række miljøfaktorer som pollen, dyrehår, husstøvmider og udendørs skimmelsvampsporere udløse astmasymptomer, men også andre faktorer som f.eks. luftforurening og tobaksrøg kan udløse symptomerne.

Da vi i foråret havde forespørgslen her i salen vedrørende allergi-behandling, nævnte jeg, at de fleste med allergi og astma udredes og behandles i almen praksis. Grundlaget for udredning og diagnosticering i almen praksis er en håndbog om udredning og behandling, som Sundhedsstyrelsen har været med til at udgive for nogle år tilbage. Da vi havde sidste forespørgsel, havde jeg bogen med på talerstolen og viftede med den. Nu tror jeg nok, at den ligger ovre på mit kontor, men de, der er her salen, altså sundhedsordførerne, husker den formentlig.

Som jeg forstår det, er den bog fortsat fuldt ud aktuell, altså det, der står i den, er stadig aktuelt, men nu, hvor den har nogle år på bagen, kan det være, at den er røget lidt langt tilbage i bogreolen nogle steder derude. Det kan godt være, at den ikke bruges i tilstrækkelig grad. Derfor vil jeg også sige, at jeg ved, at Dansk Selskab for Almen Medicin, altså det faglige selskab, kan vi sige, for de praktiserende læger, er ved at etablere en arbejdsgruppe vedrørende allergiske sygdomme, og som planen ser ud lige nu, forventes en vejledning på området at se dagens lys i 2015.

De her vejledninger fra selskabet henvender sig jo til de praktiserende læger og praksispersonalet, og jeg er meget glad for, at man anerkender, at der ved siden af den kommende vejledning om allergiske sygdomme også er behov for en særlig indsats vedrørende tidlig opsporing af børneastma. Derfor arbejder selskabet nu også på en

opstart af en arbejdsgruppe om det allerede til foråret. Det hilser jeg velkommen.

De praktiserende læger er oplagte til at foretage den tidlige opsporing, netop fordi de har regelmæssig undersøgelse af alle børn via børneundersøgelserne. Vi har jo fastlagt ved lov, at alle børn skal tilbydes syv forebyggende helbredsundersøgelser i løbet af de første fem leveår. Den praktiserende læge vurderer ved hver enkelt undersøgelse, om barnet er i trivsel, og om barnet udvikler sig som forventet i forhold til sin alder. Derfor har almen praksis en helt central rolle at spille i den målrettede opsporing og diagnosticering af astma.

Langt størstedelen af udredning og behandling varetages i praksissektoren, dvs. primært i almen praksis, men også i speciallægepraksis. Her kan lægen foretage lungefunktionsundersøgelse, undersøge for allergi ved f.eks. at foretage en priktest. Udover at iværksætte en forebyggende medicinsk behandling kan patienten og familien rådgives om, hvad de bør overveje i forhold til hjemmet, i forhold til dagligdagen i det hele taget, for at undgå eller i hvert fald mindske symptomer, der er udløst af en allergi.

Når astma er diagnosticeret og udredt, er vi i dag i stand til at forebygge symptomerne. Astma kan behandles effektivt og som regel uden bivirkninger for den enkelte. Det betyder i praksis, at såvel børn som voksne kan leve et stort set normalt liv uden symptomer på sygdommen, når de har kendskab til deres astma, når de får den optimale forebyggende behandling, og når de får uddannelse i at kontrollere sygdommen.

Kl. 13:29

Jeg vil gerne benytte lejligheden her i dag til igen at understrege, at det er veldokumenteret, at rygning er en ekstremt vigtig miljøfaktor, nok den vigtigste, når vi taler om øget risiko for forværring af børneastma. Som jeg også nævnte i min skriftlige besvarelse af spørgsmål S 892 tilbage i januar i år, har børn, hvis mødre ryger, dårligere vækst efter fødslen, hyppig forekomst af kolik og og flere sygdomme i spædbarns- og småbarnsalderen end børn af ikkerygende mødre. Og de sygdomme, vi her taler om, er især luftvejsinfektioner, ofte med astmatiske symptomer, og lungebetændelse. Derfor er beskyttelse mod passiv rygning et helt centralt og nødvendigt forebyggelsestiltag. Kan vi undgå tobaksrøg under graviditeten og i barndommen, ja, så er rigtig meget vundet på sundhedskontoen.

Regeringen har taget en række initiativer med henblik på at reducere antallet af rygere og sikre, at børn og unge ikke ryger. Med regeringens sundhedspolitiske udspil er der afsat 42 mio. kr. over 4 år til at hjælpe storrygere med at holde op med at ryge. Med den sidste satspuljeaftale på sundhedsområdet – eller den forrige, må jeg jo hellere sige, efter at vi indgik en i går aftes – er der desuden afsat 16 mio. kr. til bekæmpelse af rygning blandt udsatte unge. Den seneste revision af lov om røgfri miljøer trådte i kraft i august sidste år, og med den tog vi endnu et skridt i den rigtige retning i vores bestræbelser på at sikre beskyttelse mod passiv rygning på arbejdspladser og, vigtigst af alt, på børneinstitutioner, i skoler, og hvor børn har deres hverdag.

Ud over det har Sundhedsstyrelsen sidste år udsendt en forebyggelsespakke om tobak, som understøtter kommunernes arbejde med at begrænse andelen af rygere. Jeg vender lidt tilbage til Sundhedsstyrelsens forebyggelsespakker om lidt.

Siden vi diskuterede allergi her i salen i april, har regeringen og Danske Regioner indgået aftale om regionernes økonomi for 2014. Vi er enige om, at der er grundlag for en styrket indsats på lungeområdet, netop fordi konsekvenserne ved at blive ramt af en lunge-sygdom er store både for den enkelte og for samfundet. Derfor er jeg jo glad for, at vi er enige om fremover at styrke indsatsen. Variationer på tværs af landet tyder også på, at der er grundlag for et målrettet fokus.

Det har før været oppe at vende, om der skulle udarbejdes nationale kliniske retningslinjer for behandlingen af børneastma. Jeg kan

oplyse, at der i øjeblikket foregår en samlet vurdering af, om børneastma skal indgå i de kommende retningslinjer, og at vi får en afklaring til foråret. Det er som bekendt ikke noget, vi politisk bestemmer, men noget, der drøftes og besluttet i faglige kredse. Og sammen med de anbefalinger for behandling af børneastma, der allerede er udarbejdet af Dansk Pædiatrisk Selskab, kan de understøtte en ensartet behandling i landets regioner.

Kvalitetssikring og en styrket indsats i praksissektoren med henblik på tidlig opsporing og udredning af børneastma vil selvfølgelig også omfatte en løbende kompetenceudvikling på området her, inklusive det, der jo hedder det allergologiske område. Monitorering af behandlingskvaliteten er også et relevant parameter, og derfor ser jeg meget frem til at følge Danske Regioners praktiske udmøntning af økonomiaftalen på lungeområdet.

I dag er astma desværre en væsentlig årsag til, at børn bliver indlagt akut på pædiatrisk afdeling. Jeg har lige besvaret to folketings-spørgsmål om det og kan oplyse, at antallet af akutte indlæggelser af børn med astma på de pædiatriske afdelinger er faldet med mere end 25 pct. fra 2008 til 2012. Indlæggelsestiden er også faldet i den samme periode fra 1,9 dag til 1,7 dag. Det er rigtig glædeligt, det tror jeg vi kan blive enige om, for det kan være en voldsom oplevelse for både forældre og børn i al hast at måtte en tur omkring hospitalet. Jeg har selv kortvarigt været i praktik på en børneafdeling i min tid som minister og mødte sådan en lille fyr og hans forældre, der kom ind og var meget bekymrede og måtte have ham kigget på på grund af noget med lungerne.

Med den styrkede fokus på målrettet opsporing og diagnostisering i almen praksis må vi formode, at det kan lykkes at få antallet af børneindlæggelser på grund af astma yderligere ned. Og når vi taler om sygehusenes håndtering af astma hos børn, kan jeg i øvrigt oplyse, at Region Midtjylland har igangsat udviklingen af et forløbsprogram for børneastma, der netop sætter fokus på samarbejdet mellem børneambulatorierne og almen praksis. Programmet er meget relevant, for et tæt samarbejde mellem den primære og den sekundære sundhedssektor er selvsagt optimalt. Det vil jeg følge meget tæt, og det forventer jeg sådan set også de andre regioner gør. Det er helt oplagt at tænke på en sammenhæng her.

Kl. 13:34

Det her vigtige, tætte samarbejde mellem sektorerne bringer mig tilbage til noget, jeg var omkring indledningsvis, nemlig den sociale ulighed på det her område. Det er efterhånden veldokumenteret i sundhedsforskningen, at der er en sammenhæng mellem sociale forhold og den generelle sundhedstilstand.

I regi af satspuljen om lighed i håndteringen af børn og unge med kronisk somatisk sygdom gennemførte Rambøll Management Consulting i 2012 en undersøgelse for Sundhedsstyrelsen om sociale forholds betydning for håndteringen af børn med kronisk sygdom, herunder også astma. Også denne undersøgelse bekræfter desværre, at der er en social ulighed i håndteringen af børn og unge, og at der er behov for at understøtte familier i svagere positioner. Tre kommuner, Greve, Herning og Svendborg, har i øvrigt fået bevilget midler fra satspuljen til at gennemføre flerårige projekter med fokus på indsatsen over for børn og unge med kronisk somatisk sygdom.

Vi ved, at patientuddannelse generelt er vigtig. Det gælder selvfølgelig, og måske var jeg lige ved at sige i høj grad for patientgruppen her. Vi taler, når vi snakker om patientuddannelse her, både om hjælp til at opnå korrekt medicinering, korrekt anvendelse af medicin og også at kunne fastholde folk i et behandlingsforløb og få god astmakontrol. Og så handler det om hjælp til forståelse af, hvad det er, der mere konkret kan udløse symptomerne hos den enkelte patient. Man skal kunne reagere hurtigt over for pludselig opståede symptomer eller symptomforværring, og det indebærer jo, at man både har kendskab til de udløsende faktorer og instruktion i selve behandlingen, og hvordan man bedst følger op på det.

Jeg kan fortælle Folketinget, at Sundhedsstyrelsen sidste år udgav en rapport om kvalitetssikring af patientuddannelsen. Rapporten har til formål at vejlede kommuner og regioner og på den måde understøtte den igangværende udvikling af patientuddannelserne. Vi er jo heldigvis inde i en udvikling, hvor borgere med kronisk sygdom generelt bliver givet kompetencer til mere inddragelse og mere aktiv deltagelse både i forebyggelse og behandling. Vi går så vidt muligt i retning af mere borger, mindre patient. Inddragelsen handler jo i bund og grund om at møde borgeren, barn som voksen, der, hvor de er, og som de mennesker, de er. De er ikke en diagnose med ben. Hele den her bevægelse handler om et rolleskifte mellem patient og sundhedsprofessionelle, hvor patienter og pårørende bliver set som medspillere og som samarbejdspartnere.

Jeg tror også på, at mere inddragelse, hvis vi skruer det rigtigt sammen og arbejder seriøst med det, vil bidrage til en langt større grad af lighed i anvendelsen af sundhedsvæsenets ydelser, for ved i højere grad at tilbyde ydelserne og behandlingen på den enkelte patients præmisser kan vi ved at behandle folk forskelligt skabe større lighed, og ved i højere grad at inddrage de ressourcerstærke patienter aktivt selv kan vi frigøre ressourcer til at bistå dem, der har brug for lidt mere assistance, har brug for at blive klædt lidt bedre på eller fulgt lidt tættere.

Der er ingen tvivl om, at astmabørn af forældre med få ressourcer er en særlig udfordring for forældrene og for sundhedsvæsenet. Ofte levner forældrenes situation ikke den tilstrækkelige mulighed for tidlig opsporing eller behandling med efterfølgende kontrol, og det kan være svært at håndtere de udfordringer, der er i hjemmet og i dagligdagen, og som udløser symptomerne hos barnet. Hvis vi skal gøre det bedre for de her børn, og det skal vi, skal der en tværfaglig indsats på banen, så vi kan sikre de her børn både en bedre forebyggelsesindsats, en bedre fastholdelse i behandlingen og dermed også en bedre sygdomsprognose og et bedre børneliv.

Sundhedsstyrelsens nuværende indsats i Astma-Allergi i skolen finder man på hjemmesiden, der hedder www.astma-allergiiskolen.dk. Her handler det også om at give pædagoger og skolelærere og andet skolepersonale en større indsigt i området. Jeg har også omtalt den her hjemmeside ved andre lejligheder her fra Folketingets talerstol. Jeg gør det gerne igen, og jeg gør gerne reklame for den, for det er en meget informativ og brugbar hjemmeside. Der er tale om en virtuel skole med informationer om overfølsomhedssygdomme og skolens hverdag i relation til astma og allergi. Målgruppen er alle personalegrupper i grundskolen inklusive den kommunale sundheds-tjeneste og kommunens skoleforvaltning.

Siden er blevet til i et samarbejde mellem patientforeningen Astma-Allergi Danmark og Sundhedsstyrelsen, og formålet er at udbrede kendskabet til og håndteringen af de udfordringer, som skolen og skolepasningsmiljøet er eller kan være for børn med kroniske sygdomme som astma og allergi.

Så her mod slutningen af min besvarelse vil jeg gerne vende lidt tilbage til Sundhedsstyrelsens forebyggelsespakker, som jeg også nævnte tidligere. I 2012 udsendte Sundhedsstyrelsen nemlig de første ni forebyggelsespakker. Der er tale om et vidensbaseret værktøj til kommunerne med faglige anbefalinger, der kan bidrage til at prioritere og kvalitetsudvikle det kommunale forebyggelsesarbejde.

Ud over den, jeg nævnte tidligere om tobak, er det særlig relevant også at nævne forebyggelsespakken om indeklima i skolerne, som kom for ca. 1 år siden. Her er formålet bl.a. at understøtte kommunernes indsats for at forbedre kvaliteten af indeklimaet i skolerne med fokus på god luftkvalitet og passende temperaturer i undervisningslokalerne.

Kl. 13:39

Forebyggelsespakken henviser specifikt til indeklimastandarden DS 3033 for yderligere inspiration til handling og nævner desuden en række anbefalinger, der skal styrke indeklimaet – især luftkvalite-

ten i skolerne; f.eks. at flere lokaler end selve klasselokalerne undersøges i forhold til indeklimaparametre, og at udendørs arealer kommer mere i fokus for at motivere eleverne til udeaktiviteter i frikvartererne, og at udearealerne måske også inddrages i undervisningen.

Vi ved, at dårlig luftkvalitet betyder noget for især børn, men også for voksne med astma og andre allergiske lidelser, så en forbedret luftkvalitet vil betyde meget for de her børn, og det gælder også, hvis der skulle være nogen blandt lærerne eller personalet, der har problemer med det.

Forebyggelsespakken opfordrer også til, at kommunerne generelt fokuserer på indeklima, når de laver sundhedspolitik, og når de laver skolepolitik. Politikken kan hensigtsmæssigt omfatte et mål for standard og kvalitet af indeklimaet i kommunens skoler med fokus på undervisningslokalerne.

Med den her gennemgang af regeringens igangværende og planlagte tiltag på børneastmaområdet synes jeg vi har været vidt omkring, og jeg vil bare til sidst lige opsummere for den opmærksomme lytter her i salen og derude, hvad der allerede sker, og hvad der er i støbeskeen.

Der er i praksis en ganske særlig rolle at spille for alle, og der er nye vejledninger på vej fra Dansk Selskab for Almen Medicin. Vi har indgået en økonomiaftale med fokus på en styrket indsats på lungeområdet, der er målrettet fokus på at komme den sociale ulighed til livs, bl.a. gennem patientuddannelse, herunder forældreuddannelse, og Sundhedsstyrelsen har med forebyggelsespakkerne givet kommunerne solide redskaber til at arbejde med det her i deres generelle forpligtelse til at løfte forebyggelsen.

Alle de her tiltag viser jo meget godt, at det her område er et vigtigt område. Det ligger regeringen meget på sinde. Vi har fokus på den alvorlige sygdom, som astma jo er for både børn og voksne, og der må ikke herske tvivl om, at vi stiler målrettet efter en tidlig opsporing og en mere systematisk indsats for at sikre livskvalitet for den enkelte, for at reducere ulighed i sundhed og for at sikre gode børneliv – også for de unger, der lider af astma.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Til oplysning for ministeren og embedsmændene vil jeg gerne nævne, at manuskriptet langt oversteg taletiden.

Så har ordføreren for forespørgerne mulighed for at svare ministeren. Værsgo, fru Jane Heitmann.

Kl. 13:42

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Jane Heitmann (V):

Danmark har den triste nordiske rekord i længden af indlæggelser af børn med astma. Astma er i Danmark den mest almindelige årsag til fast medicinsk behandling og brug af sundhedsvæsenets ydelser til børn. Børn med astma har højere sygefravær, ofte indlæringsvanskeligheder og har en tendens til at være mere socialt og psykologisk udfordret i samspillet med andre. Astma er en dyr sygdom for samfundet og har en negativ social slagside, hvad vi også hørte ministeren pointere for et øjeblik siden.

Ud over de midler, som bruges på sundhedsudgifterne, koster det samfundet mange penge, at størstedelen af de børn, der rammes af astma, også i voksenlivet fortsætter med at have sygdommen. Alene sundhedsudgifterne er på 578 mio. kr. om året, mens virksomhedernes produktionstab i tabt arbejdsfortjeneste estimeres til 2. mia. kr. Oveni kommer så udgifterne forbundet med sociale ydelser. Astma er altså en sygdom med en lang række konsekvenser til følge for den syge, for familien og for samfundet som helhed.

Den tidligere VK-regering satte fokus på astma, bl.a. ved at prioritere midler til forebyggelse, undersøgelse og behandling af astma hos børn. Via finansloven afsatte man midler til Dansk BørneAstma Center, som løbende forsker i området. Disse initiativer har bragt os et stykke ad vejen, men der er behov for yderligere tiltag. Astma er en sygdom, der grundlægges tidligt i livet, og det giver os optimale muligheder for at få noget for pengene ved tidlig opsporing og en målrettet indsats.

Men tidlig opsporing hjælper jo ikke alle dem, der er diagnosticeret med astma. Der foreligger behandlingsvejledninger baseret på omfattende national og international konsensus, men disse vejledninger følges tilsyneladende kun i begrænset omfang. For fakta er, at behandlings- og indlæggelseshyppighed af børn med astma er præget af regionale forskelle. Indlæggelsesvariationerne i forhold til astmaramte børn kan være med til at forklare, hvorfor Danmark har de længste hospitalsindlæggelser i Norden for børn med astma. Det er trist, at vi i Danmark halter bagefter de nordiske lande, som vi jo på så mange andre områder ofte sammenligner os med. Det kunne være oplagt at lave et nabotjek og undersøge, hvad et land som f.eks. Sverige, der her den laveste indlæggelseshyppighed og -længde, gør anderledes i deres tilgang til børneastma. Om der f.eks. er en højere grad af sammenhæng mellem den behandling, der gives på tværs af sygehuse og praktiserende læger. Variationerne vidner om, at der i Danmark er behov for en øget standardisering og en bredere enighed om at følge de beskrevne retningslinjer.

Derfor ønsker vi i Venstre at få nationale kliniske retningslinjer, hvor vi gerne ser, at der tages højde for, at fysisk aktivitet er særdeles vigtigt – også for astmabørn. Sidst, men ikke mindst, ser vi i Danmark en stigende tendens til, at man nogle steder overbehandler børn, hvilket medfører et unødvendigt højt forbrug af dyre kombinationspræparater. Det vidner om, at der mangler en kobling mellem vejledning, og hvad der reelt føres ud i praksis. Den slags siksakkurs skaber utryghed hos både børn og forældre. Det ville være optimalt, hvis det var nemmere for den enkelte praktiserende læge og for sygehuse at hente information og viden på området, således at man sikrer en nem tilgang til viden på astmaområdet.

Hensigten er selvfølgelig ikke at fratage læger eller sygehuse deres ordinationsret, men i Venstre mener vi, at vi bliver nødt til at være ensrettet i den måde, vi diagnosticere og behandler astmabørn. Der bør ikke være forskel på, om man er astmabarn i Svendborg, Silkeborg eller Slagelse.

Børneastma er et område, som kun i meget begrænset omfang er behandlet i regionerne og regeringens aftale om regionernes økonomi for 2014. Der står ganske vist, at der er grundlag for en styrket indsats og et målrettet fokus i forhold til børneastma, men desværre er der ingen videre detaljer om, hvad sådan en indsats og sådan et fokus måtte indebære. Begge dele finder vi i Venstre en lille smule besynderligt problemets omfang taget i betragtning.

Det er et klart ønske fra Venstres side at prioritere, at der laves nationale kliniske retningslinjer for behandling af børneastma, at det sikres, at de regionale behandlingsforskelle minimeres, at der sættes fokus på tidlig opsporing af astma, og at man reducerer social ulighed og skævhed i forhold til astma, samt at det sikres, at regionerne i højere grad prioriterer området. Med det ønske glæder vi os i Venstre over, at der mellem Folketingets partier er enighed om, at man skal have et øget fokus på børneastmaområdet. Jeg vil derfor slutte lig (på vegne af V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF) fremsætte følgende

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig vigtigheden af at opspore astma så tidligt som muligt, så behandling kan iværksættes. De praktiserende læger

har en central rolle i målrettet opsporing og diagnostik af lungesygdom i almen praksis.

Folketinget konstaterer, at Dansk Selskab for Almen Medicin planlægger at udarbejde vejledning om børneastma i almen praksis, herunder tidlig opsporing og behandling.

Folketinget konstaterer, at der er regionale forskelle i forhold til indlæggelse af børn med astma.

Folketinget noterer sig med tilfredshed, at regionerne har tilkendegivet, at de vil tage initiativ til at styrke kvaliteten i behandlingen af børneastma, og pålægger regeringen at iværksætte initiativer sammen med regionerne til implementering senest ultimo 2014.

Folketinget imødeser beslutning om udarbejdelsen af nationale kliniske retningslinjer, der kan understøtte et mere ensartet nationalt behandlingsniveau.

Folketinget opfordrer regeringen til et øget fokus på astma og tidlig opsporing, også med vægt på, at især sociale uligheder ved kronisk sygdom blandt børn og unge minimeres.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 6).

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forslaget til vedtagelse vil nu indgå i debatten og komme til afstemning på tirsdag.

Så giver jeg ordet til den socialdemokratiske ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

At tale om børn med astma er det samme som at sige, at det drejer sig om syge børn. Vi ønsker naturligvis, at børn ikke bliver syge, uanset hvilken sygdom det måtte dreje sig om. Hvis ikke det kan undgås, at børn bliver syge, så ønsker vi naturligvis, at konsekvenserne og generne ved sygdommen hos børn bliver så lette og så få som overhovedet muligt. Hvis ikke sygdommen kan undgås, ønsker vi naturligvis også, at man så tidligt og så hurtigt som muligt finder ud af, om barnet fejler noget, og hvad barnet fejler, og vi ønsker naturligvis også, at den rigtige behandling sættes i gang med det samme.

Astma forårsager, som flere allerede har sagt, flest indlæggelser af børn på sygehusene og mest udskrivning af medicin til børn. Børn har rigtig vanskeligt ved selv at vurdere, om de fejler noget, og derfor er det også de voksne, der her skal være årvågne. Lad mig give et eksempel, som jeg selv husker fra min egen skoletid. Jeg kunne engang imellem godt i gymnastiksalen blive forpustet. Det blev jeg hyppigst tror jeg, på grund af dårlig kondition, men jeg havde kammerater, som blev forpustede, fordi de havde astma.

Her er det vigtigt at skelne. Hvad er årsagen til det? Hvilke første symptomer viser børn på eksempelvis at have astma? Hvem skal gribe ansvaret? Hvem skal have ansvaret, for at man hurtigst muligt finder ud af, at børn lider af astma – forældrene, pædagogerne, skolelærerne, sundhedsplejerskerne, de praktiserende læger eller andre? Her er mit svar, at jeg ikke tror, at det er nogle enkelte, men at det er alle, der skal være opmærksom på det. Behandlingssystemet i Danmark, altså det offentlige stærke, robuste sundhedsvæsen, skal naturligvis også være til stede med den tilstrækkelige kapacitet og med den tilstrækkelige og rigtige faglighed.

Danske Regioner, som bærer et meget stort ansvar for sundhedsvæsenet, hospitalerne og de praktiserende læger har et stort ansvar. Derfor bed jeg også meget mærke i, at formanden for Danske Regioner i april måned i år på årsmødet for Danske Regioner satte fokus på astmabørn, børns astmasygdom, og sagde, at de vil løfte ansvaret, at de vil forbedre kvaliteten. Jeg husker, hvordan jeg sad på rækkerne og nikkede meget anerkendende, da formanden, Bent Hansen, sagde – og jeg citerer – at det burde ligge lige til højrebænet. Ja, det

burde det gøre, og derfor glæder det mig også, at der allerede i juni måned i år blev fulgt op på det i forbindelse med økonomiaftalen mellem Danske Regioner og finansministeren. Her bliver der sagt, at tidlig opsporing af børneastma er i fokus, at kliniske retningslinjer for behandlingen er en nødvendighed, og at det skal der arbejdes med. Danmarks Lungeforening, som jo forener rigtig mange patienter og pårørende til borgere med lungesygdomme, har også, meget rettidigt og godt, sat det her i fokus.

Men lad mig nu sige en ting, og det er: Vi skal som politikere ikke blot have opmærksomheden rettet mod opsporing og tidlig behandling af børneastma. Vi bliver også nødt til at fokusere på den forebyggelsesmæssige side af det. Hvorfor får børn astma? Som sundhedsministeren også har udtrykt det i sin redegørelse her i dag, er der altså en social skævhed, en social ulighed, i udviklingen af børns sygdom, herunder også børneastma. Det må og skal vi have fokus på. I en velfærdsstat, i et rigt samfund som det danske skal vi ind og gøre, hvad vi kan, for at bryde det, at børn med svag social baggrund udvikler sygdomme, kroniske sygdomme. Lad mig bare nævne boliger. Skal vi have rettet fokus mod børn, der vokser op i dårlige boliger? Ja. Som sundhedsministeren også siger, er allergi mange gange en af komponenterne i, en af årsagerne til udviklingen af astma.

Det glæder mig rigtig meget, at vi har forespørgslen her i dag. Det glæder mig, at der er udtrykt så stor politisk enighed om, at det her skal i fokus, at det skal højt, højt på dagsordenen. Man kan gøre noget, og vi skal gøre noget. Socialdemokraterne støtter det oplæste forslag til vedtagelse, og jeg skal sige fra min kollega fra Det Radikale Venstre, fru Camilla Hersom, at Det Radikale Venstre også støtter forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Liselott Blixt.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Man behandler bedst ved at sørge for god luft i stuen, ved ikke at lade barnet komme for nær ovnen, ved at lade det komme ud i fri luft, når vejret blot på nogen måde tillader det, og ved at lægge lidt vat eller et rent uldent stykke på brystet, som man kan indgnide med varm (ikke for varm) olie.

Det er fra dr. Leopold Meyers »Den første Barnepleje« fra 1895. Det var det, man rådede forældre til børn med astma til dengang. Det viser jo lidt om, at man med tiden ved lidt mere, og det er vigtigt, at vi bliver ved med at forske i området. Det er også en af grundene til, at vi i Dansk Folkeparti har været med til at sætte penge af til at forske i, hvad det er, der gør, at børn får astma. Man er faktisk nået meget langt, og der er mange interessante ting imellem.

Vi bliver nødt til at have det som en høj prioritet, fordi vi ved, at det er, som de andre ordførere også har omtalt, en af de sygdomme, som mange børn har, og som mange børn bliver indlagt med. Vi ved også mange gange, hvad årsagen er, som også andre har været inde på, nemlig tobaksrøg. Men det kan også være dårlige værelser, huse med råd og svamp. Vi ved, at det kan være genetisk. Vi ved, at det kan være allergi. Vi ved godt, at ved fysisk aktivitet kan man provokere det, så man får den her form for astma. Vi ved også godt, at mange børn er overfølsomme over for bestemte ting, og det er selvfølgelig nogle af de ting, der skal udredes for.

Men problemet er jo, at det nogle gange er vanskeligt at opspore den her astma. Nu har jeg hørt både ministeren og de tidligere ordførere tale meget om, hvad man har gjort, osv., men jeg synes, der mangler det første, netop det her med – jeg tror, hr. Flemming Møller Mortensen var inde på de her børn, der legede og blev forpustede

– at der er den information, så man som forælder eller nybagt forælder ved, at hvis det er, man har et meget stille barn, der helst vil sidde stille og lege, så kunne det være, fordi det mister pusten, når det løber rundt.

For at vi kan lave en tidlig udredning, og for at vi kan lave en god behandling, er det altså vigtigt, at vi fanger de her børn, så vi når at få dem udredt. Det er også nogle af de ting, man gør opmærksom på fra de specialister, der er, nemlig at der er for mange, der går rundt med en astma, som de ikke har fundet ud af at de har, både blandt børn, men også blandt voksne.

Det er også derfor, det foreslås, at man laver en lungeplan, det er der nogle foreninger der er kommet med, som man netop også tager astmatikerne med ind under, så man sikrer, at vi får de her retningslinjer, som vi også taler om i dag at vi gerne vil have, nemlig nogle nationale retningslinjer. Man har jo faktisk i dag en del retningslinjer og guidelines lavet af specialister. Der er bare ikke nogen, der følger op på dem.

Man ved også, at de praktiserende læger ved for lidt. Spørgsmålet er, om vi kan få opjusteret de praktiserende læger, så de ved så meget, at de kan behandle så mange, som ministeren ønsker at de praktiserende læger skal behandle. Jeg kan være i tvivl, for vi ved jo, at de praktiserende læger kan tage sig af mange, men de kan ikke tage sig af børn, når det er specialister, der skal lave en ordentlig udredning og sikre, at børnene får den rigtige medicin, så de ikke mærker astmaen til daglig, når de skal løbe rundt og lege.

Jeg står med en artikel, hvor netop nogle af specialisterne siger, at det jo koster samfundet utrolig mange penge. Vi kan se med voksne astmatikere, at de har 5,3 ugers mere fravær fra arbejdet end andre, og det burde ellers være nogle af dem, vi kan fange. Så hvis vi har svært ved at fange voksne, kan det blive endnu sværere at fange børnene.

Vi kan også se, at der i dag er ventetider. Ministeren har lovet en udredningsgaranti på 1 måned, men jeg har lige kigget på tiderne, og voksne kan altså nogle steder vente op til 3 måneder, mens børn kan vente 1½ måned. Samtidig kan vi også se her, at der er meget store variationer fra læge til læge i, hvordan man behandler astmatikere. Så det er nødvendigt, at vi tager hele den her plan op, at vi sikrer, at vi også informerer forældre om, hvordan de skal se, om deres barn har astma, og sikrer en ordentlig udredning og behandling.

Så vi støtter op om forslaget til vedtagelse, som fru Jane Heitmann læste op.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så giver jeg ordet til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak, hr. formand. Jeg synes, det er en rigtig vigtig debat, bl.a. fordi der er så mange mennesker i Danmark, som er berørt af det – så mange børn, så mange unge og så mange voksne. Jeg er en af dem, man nok vil betegne som multiallergiker, fordi jeg både har bronkitis-astma, høfeber, astmaallergi, støvallergi, parfumeallergi og late-allergi – det sidste forårsagede tit nogle grin, da jeg gik i skole. Men det betyder jo så også, at jeg godt kender de bekymringer, som berøres af fru Jane Heitmann, som har rejst den her forespørgselsdebat.

Det er en hverdag, som mange familier kender, hvor selve hjælpen kommer alt for sent, og når den så endelig kommer, er den ekstremt ukoordineret. Og efterfølgende er det sådan, at der, hvor man får hjælpen, ikke nødvendigvis er der, hvor der er en stor viden, og nogle gange mangler man også rådgivning. Det betyder, at selve forløbene er ret problematiske, og det koster også samfundet utrolig

mange penge. Jo senere man begynder at forebygge, jo senere man begynder at behandle, desto flere børn er der, som ikke bliver en del af en helt almindelig hverdag med leg og glæde og læring, og desto flere voksne, der faktisk også er nødt til at være væk fra arbejde og uddannelse. Så alt i alt er det her jo en utrolig vigtig debat, som jeg tror vi skal blive ved med at tage.

Jeg vil ikke stå og remse alle de ting op, man har gjort herfra. Det var der tidligere ordførere der gjorde, og der er jo også rigtig meget, man kan gøre fra Christiansborg. Der blev både nævnt rygeloven og forebyggelsespakken fra Sundhedsstyrelsen og fokus på børn og unge – alt sammen rigtig, rigtig gode ting. Men vi skal også samtidig huske på, at hvis vi skal gøre noget i forhold til astma og allergi – nu vælger jeg at tage det hele under et, selv om jeg ved, at forespørgslen alene handler om astma, men det er sjældent, at én ulykke kommer alene, som man plejer at sige – så er det jo sådan, at det er rigtig vigtigt, at det ikke kun er Christiansborg alene, der tager et ansvar, men at det også er regioner og også kommuner og også praksissektoren. Problemet i dag er jo, at når et barn bliver indlagt med astma, så er det hospitalet eller egen læge, der styrer, og så er der måske også nogle andre problemstillinger på skolen eller i den kommune, barnet bor i, og der er ikke rigtig meget koordinering, heller ikke særlig meget fokus på det her.

Alene det at have for eksempel en parfumeallergi gør jo, at jeg altid ved, hvornår der er blevet gjort rent på mit kontor her på Christiansborg. Hvis der er parfume i det, man har gjort rent med, så ved jeg, at den dag har jeg sindssygt meget hovedpine og kløe. Det vil sige, at hvis det her skal løses rigtig, så er man nødt til at sige, at alle skal løfte deres del af ansvaret, og der tror jeg grundlæggende, det handler om at være bedre til at koordinere ... Jeg bliver helt distraheret, for jeg tænker: Gad vide, om det, jeg siger, er meget sjovt, siden der er nogle, der griner? Nej, det er det ikke ... Jeg tænker, det er vigtigt, både at sektorerne koordinerer, men også at man videndeler den viden, der er hos fagpersonerne.

Jeg synes, det er interessant at debattere det her, men vil også rigtig gerne være med til at kigge på, hvad vi fremadrettet kan gøre i fællesskab, hvis det her skal løses på den optimale måde, og også hvad det er, vi kan gøre i fællesskab, for at Christiansborg også kan have den koordinerende funktion, som jeg synes nogle gange mangler i forbindelse med astmabehandling. Derfor vil jeg gerne slutte af med at takke fru Jane Heitmann, ordføreren for Venstre, for at hun har rejst den her meget vigtige debat, som også personligt betyder rigtig meget for mig; for jeg ved, at der er utrolig mange problemer derude.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Stine Brix for Enhedslisten.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Tak for det. Og tak til initiativtagerne til den her forespørgselsdebat. Den ligger jo i rigtig god forlængelse af, at vi for et halvt år siden havde en diskussion om allergi. Begge sygdomme er nogle, som rammer rigtig, rigtig mange danskere, og som flere også har nævnt, er astma den hyppigste sygdom blandt børn. Det kan være en rigtig ubehagelig oplevelse at få et astmaanfald. Det tror jeg ikke man er i tvivl om, hvis man nogen sinde har set det. Så det er rigtig vigtigt at sætte fokus på, hvordan vi kan blive bedre til at opspore og behandle astma.

Jeg synes også, det var en vigtig pointe, sundhedsministeren havde, at en af udfordringerne, vi har, når det gælder børneastma, er, at vi stadig ikke kender årsagen til sygdommen. Det er også den primære årsag til, at vi ikke kan forebygge, at der er så mange børn, som får astma i første omgang. Der er det vigtigt at nævne, at der

allerede i dag foregår et vigtigt forskningsarbejde i Dansk BørneAstma Center, som Venstres ordfører nævnte tidligere, hvor man forsøger at finde forklaringer, forsøger at komme med nogle svar, som gør, at vi bliver i stand til at forebygge, at der er så mange børn, som overhovedet er i den situation i dag, at de får astma.

Jeg synes også, det er interessant, at vi kan se i nogle af de svar, vi har fået i Folketingets Sundhedsudvalg, at antallet af akutte indlæggelser blandt børn med astma er faldet over de sidste 5 år. Sundhedsministeren nævnte tallet – at det var et fald fra 2008 til 2012 på 25 pct., altså færre indlæggelser af børn, som får et akut astmaanfald. Det er jo også interessant at kigge på, hvad årsagerne kunne være til det. Måske kunne der findes et clue i britisk forskning, som er lavet på området. Her har man set det samme fald i akutte indlæggelser blandt børn med astma, og man peger på, at en mulig årsag kunne være den ændrede kultur, der er kommet som følge af rygelovgivningen i Storbritannien. Det, at der er færre rygere, det, at der er flere røgfri miljøer, også hvor børn færdes, kunne være en af årsagerne til, at der er færre børn, der oplever et akut astmaanfald. Om det også er tilfældet i Danmark, og om det er sådan, sammenhængen er, tror jeg ikke man er fuldstændig afklaret med endnu. Men jeg synes i hvert fald, det er interessant, at vi måske kan skåne nogle børn for den meget, meget ubehagelige oplevelse, det kan være at blive indlagt akut, fordi man har svært ved at trække vejret.

Jeg synes, det er rigtig godt, at et samlet Folketing her i salen står bag et fælles forslag til vedtagelse, hvor fokus på astma handler om at sikre en tidlig opsporing og handler om at sikre en ordentlig behandling. Vi ved, at hvis man får den rette behandling, så kan man blive næsten symptomfri eller have meget færre symptomer og dermed få en langt højere livskvalitet. Men desværre er situationen den, at selv om vi ved, hvad det er for en behandling, der skal til, så er det ikke alle børn, den når ud til. Derfor er det helt centralt, når vi i vores fælles forslag til vedtagelse understreger, at den viden, der findes på området, skal ud til alle, både i almen praksis og også i resten af sundhedsvæsenet i form af nationale kliniske retningslinjer.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi fastholder, at der skal være et samarbejde mellem de to sektorer, for virkeligheden er jo, at man den ene dag kan være hos sin almenpraktiserende læge og den anden dag risikere at blive indlagt akut, og det samarbejde skal glide rigtig godt. Der mener jeg, at vi har nogle gode muligheder med det nye lovforslag, vi har vedtaget for ikke særlig lang tid siden, hvor vi styrker sundhedsaftalerne, som netop handler om samarbejdet i sundhedsvæsenet.

Så med de bemærkninger vil jeg sige, at jeg er glad for det fælles forslag til vedtagelse og hilser den her debat velkommen.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Og så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

På vegne af Liberal Alliances sundhedsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, skal jeg holde denne tale:

Lungeproblemer hører til blandt de allerstørste udfordringer i vores sundhedssystem. Desværre er det sådan i dag, at der ofte ikke sættes tidligt nok ind, hvilket betyder et unødigt stort omfang af specielt astma. Det er et stort problem, at børn med astma bliver underbehandlet, når man ved, at tidlig diagnosticering og korrekt behandling kan fjerne størstedelen af symptomerne, som ellers både kan resultere i reduceret arbejdsevne og mistet livskvalitet.

For samfundet koster astma i dag op til 7,5 mia. kr. i produktionsstab på grund af arbejdsfravær og udgifter til offentlige overførsler på 3 mia. kr. Dette betyder, at der er rigtig god fornuft i at gøre mest

muligt for at sikre en tidlig behandling og forebyggelse. Da mange af risikofaktorerne i forhold til astma i dag er ukendte, ville det eksempelvis give god mening at sikre forskning på dette område samt at blive bedre til at gribe ind tidligt, specielt når det gælder børn.

Derfor er Liberal Alliance i høj grad villige til at se på det her område og have et konstruktivt samarbejde om de ting, vi kan gøre bedre.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører, fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Astma er en af de hyppigst forekommende lungesygdomme hos børn. Det er en sygdom, som i høj grad kan virke invaliderende på børnene i deres liv og virke som børn, der leger med andre børn og deltager i de aktiviteter, der er i skole, i fritidsliv, altså alle de ting, som man kan huske med glæde, når man tænker tilbage på sin barn-dom.

Derfor er det jo ekstremt vigtigt, at vi har en tidlig opsporing, når astma opstår eller er der, og gør, hvad vi nu kan for eventuelt at forebygge det, men også at vi sætter ind med den rigtige behandling. Og som en af de andre ordførere – jeg tror, det var ordføreren for Dansk Folkeparti – sagde, er det ekstremt vigtigt, at man også sørger for, at de rette specialister er til stede, og at de praktiserende læger henviser til specialisterne, når der er behov for det.

Der er ikke nogen tvivl om, at med den rigtige behandling kan man give børnene de bedste muligheder for at kunne deltage på lige vilkår med de andre kammerater og de andre børn. Derfor er det vigtigt, at vi har et stærkt fokus på det her område, og derfor er jeg meget glad for, at vi er enige her i Folketinget om det forslag til vedtagelse, hvori regeringen har listet de initiativer op, som er blevet nævnt i ministerens tale. Men det er også vigtigt, at der bliver udarbejdet nogle retningslinjer, at der bliver udarbejdet en vejledning, og at man sørger for, at der er en vis form for sammenlignelighed mellem de behandlinger, der er i de enkelte regioner, og at der ikke er nogen forskel på behandlingen, i forhold til hvor man lever og hvor man kommer fra.

Der er sagt mange gode ting i den her debat, og der er ikke nogen grund til at gentage dem alle sammen på en gang. Så jeg vil blot konstatere med glæde, at Det Konservative Folkeparti er glad for, at vi alle sammen er enige. Vi er glade for, at debatten er blevet rejst, og vi ser frem til arbejdet med at styrke det her område.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse finder sted på tirsdag den 3. december.

Kl. 14:12

Meddelelser fra formanden**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Fra medlem af Folketinget Kirsten Brosbøl, som har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 2. december 2013 atter kan give møde i Tinget.

Endvidere har medlem af Folketinget Sophie Hæstorp Andersen, som har orlov, meddelt, at hun fra og med den 4. december 2013 igen kan give møde i Tinget.

Dermed er Daniel Toft Jakobsens og Jeppe Bruus' hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophørt fra de nævnte datoer, altså henholdsvis den 2. og den 4. december 2013, at regne.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. december 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:13).
